

30. oktober 2009

Kr. 25,-

74. årgang

ORGAN FOR MENTAL, SOSIAL OG ØKONOMISK NYORIENTERING

Nr. 5

VÅRT MÅL: Et fritt levende selvvirksomt samfunn
VÅR METODE: Selvkontroll og hensynsløs, men objektiv kritikk
VÅRT MIDDEL: Ny livsorientering bygget på Kristusimpulsen

MOTTO: Riv ned alle gjerder som skiller menneskene og hindrer dem fra å oppleve og erkjenne våre dype fellesinteresser innenfor vårt felles samfunn. Frem med helhetsfølelsen og totalitetsbevisstheten. Ned med partipolitikken og klassekampen. Frem med det frie levende selvvirksomme samfunn.

Overvåkingen av Samfunnslivs medarbeider og nåværende redaktør

Av Dag Ove Johansen

Hvordan var det mulig å bli utsatt for dette i det moderne Norge anno 1982?

Jeg har lenge vurdert å stå frem med at jeg ble overvåket av norske myndigheter (jfr. faksimile av det famøse notatet på denne siden i Samfunnsliv). Etter at jeg ba om å få se mappen min (hadde en mistanke om at mine synspunkter ikke falt i myndighetenes smak...), fikk jeg i september 2004 tilsendt kopi av et notat fra Innsynsutvalget som bekreftet min mistanke. Vet ikke om det skal tolkes som en ære eller en skam å være i myndighetenes registre som en potensiell samfunnsfiende?

Man kan jo dessuten lure på hvem det er som har overvåket meg og angitt meg til myndighetene. Dette skjedde på 80-tallet mens jeg arbeidet som lærer ved den statlige spesialskolen på Fauske, Fauske off. skole/Røvika skole. Jeg har mine mistanker, men er ikke sikker på hvem denne personen i mitt eget arbeidsmiljø som har vært angiveren. Dette minner jo om DDR og Stasi-metoder.

Hvordan man på den ene siden anser meg for å være AKP-ml'er og på den andre siden at jeg sender oversettelser fra Bibelen til Sovjet er for meg et mysterium. Har aldri oppfattet at AKP-mlere støttet seg til Jesu lære? Jeg har ikke vært medlem av noe politisk parti. Jeg nektet militæret på grunnlag av BDBrochmanns lære. Den eneste mulige kontakt med AKP-ml som jeg antar kan være et varsel-signal for angiveren min ved Røvika skole, var da jeg var tilknyttet Nei til Atomvåpen en periode og stod på stand på Fauske. I samme organisasjon var også den velkjente Venstre-profilen (nå avdøde) og tidligere skolesjef Håken M. Pettersen. I Nei til Atomvåpen befant det seg også et par AKP-ml'ere i tillegg til

mennesker av forskjellige politiske avskygninger.

Nei til Atomvåpen er muligens å anse for å være kommunistisk?

Min interesse for BDBrochmann fikk jeg gjennom min far, Paul Oberg Johansen. Mens han arbeidet som lærer i Namsos deltok min far på et offentlig møte i Namsos Kino der den sovjetiske ambassadøren var invitert som gjesteforeleser. I salen befant seg også politimyndighetene i Namsos som ville følge med på hvilke personer som ville høre på en slik forherdet kommunist. Så vidt jeg vet ble min far avhørt etterpå av politiet i Namsos. Heller ikke min far har vært medlem av noe politisk parti, men genuint interessert i Brochmanns tanker og ideer. Som alle vet bygger BDB på Kristi lære.

Er det slik at myndighetene anser Jesus Kristus for å være kommunist?

Kan dette være en forklaring på at også jeg har vært overvåket – fordi jeg er sønn av min far – som var så freidig at han deltok på et offentlig møte der den sovjetiske ambassadøren også deltok – dette var altså på slutten av 1960-tallet i Namsos.

Tatt i betraktning at også BDBrochmann ble overvåket og til og med fraktet inn til mentalundersøkelse av norske myndigheter etter krigen fordi han fulgte Kristi linje om å elske sine fiender og til og med gå noen mil med dem og gjerne gi dem frakken attpåtil, så er denne overvåkingssaken overfor min ringe person noe man kanskje bare skal være stolt av.

Eller man kan få seg en god latter av å lese notatet som denne muldvarpen på min arbeidsplass har sendt dette til politimyndighetene i Bodø, som deretter har videregitt det til selveste overvåkingssjefen i Oslo, G. Haarstad.

En god latter forlenger som kjent livet...

POLITIETS OVERVÅKINGSTJENESTE
LANDSDELSENTRAL NORD-NORGE

JNR. /82 OVS. J. nr. 1982

MAKULERT

BODØ, DEN 29. Juli 1982.

KONFIDENSIELT
i h. t. Sikkerhetsinstruksen

Dok. nr. 2

Overvåkingssjef G. Haarstad
OSLO

AKP(m-1)

Kilde opplyser at

Dag Ove JOHANSEN, f. 04 02 50 42706 i Rana, fritidsleder (utdannet lærer) ved Røvika skole (spesialskole for uskikkelige gutter), bor Holstad ved Fauske,

er sikker m-1-er- Han har stått på stands arrangert av AKP på Fauske. Han har stor omgang med andre m-1-ere på Fauske og deltar på deres politiske møter.

Dag Ove Johansen er gift med

Ann Helene JOHANSEN, f. 10 06 51 37483, hjemmeværende husmor, samme bosted som mannen.

Dag Ove Johansen lider av "skrivekløe" og har gjennom mange år hatt en rekke innlegg i lokalavisene under rubrikken "Min mening". Han har tydeligvis meninger om alt mulig og vil gi offentligheten kjennskap om disse.

For noen år siden gjalt de fleste avisinnleggene religiøse emner, men han har med årene blitt mer og mer opptatt av politiske spørsmål. Hans meninger om samfunnet har med årene blitt mer og mer radikale. Nå hevder han m-1-synspunkter i sine avisinnlegg.

For 4-5 år siden drev han - på vegne av "Misjonen bak jernteppet" - og sendte brev til Sovjet. Disse brevene inneholdt oversettelser av bibelen. En har i de senere år ikke hørt om slike brevforsendelser fra hans side.

AVGRADERT
i h. t. Innsynsloven

18/9-04

KONFIDENSIELT
i h. t. Sikkerhetsinstruksen

Samfunnsliv

Sosialpsykologisk avis
grunnlagt 1931

Organ for folkebevegelsen
for ny livsorientering
(Tidligere Samfundspartiet)

Bertram Dybwad Brochmann
grunnlegger

Dag Ove Johansen
8200 Fauske
Mobil: 938 50 411 – dagoj@online.no
ansvarlig redaktør

Astrid Strømme
Indre Sædal 16, 5098 Bergen
Tlf. 555 90 982
Redaktør

Anders Ryste
disponent og hjelperedaktør
6150 Ørsta

Støttespillere
Svein Otto Hauffen
Armand E. Nyhus
Even Lorch-Falch

Ved innbetalinger benyttes
NB! Postgironr.: 0532.08.40645

ISSN 1890-8667

Internett: www.samfunnsliv.no

«Kong» Herodes den store
Det «indre menneske» i oss
gresk talt, kalt ANTROPOS
Det ytre: - Homo sapiens
vil det indre alltid hindre:
Skal fordrives og bli mindre.

Homo byr støtt, antropos tross
Kort sagt: Herodes EGO
alias «Dovregubben» - i oss...

Han manipulerer våre mørke sider
Maskerer dem - så vi dem tyder
i selvbehag - som var de dyder...

Som Ibsensk talt er blitt forkynt
genial-symbolisk i hans Peer Gynt
hvor også småtroll avgir grynt.

Av «Dovregubben» synsforvrent
blir vi fra innsikt utestengt.
For selvsagt skal vi hele tiden
forholde oss kun til yttersiden.

Han synkverver daglig
med «trollsnett i øyet».
Som gjør oss halvblind
og halvforløyet
mot innsikt i det sanne og høye.

Til trangsyn kun
for det ytre og lave.
Og der skal vi selvsagt
«talenten begrave».

Vår ånds-kjerne
vil Herodes, ei kun hindre
men «fosterfordrive». Intet mindre...

Svein Otto Hauffen

LEDER -

AVISEN SAMFUNNSLIV USIKRE FREMTID Varsellampene har begynt å blinke

Finanskrisen har nappet tak i mange aviser og gjort situasjonen vanskelig. Mange aviser har gått inn – flere kan stå for tur.

Avisen Samfunnsliv har holdt det gående uavbrutt siden 1931 med unntak av selve krigsårene. Mange støttespillere har bidratt til at avisen fortsatt kunne ha et liv. Nå blir det vanskeligere og vanskeligere å holde hodet over vannet – også for vår vesle avis. Når trykking og porto eter opp av midler vi skulle benyttet til bokutgivelser, sier det seg selv at "Samfunnsliv" går inn i en meget vanskelig periode. "Alternativt Samfunn", som Even Lorch-Falch utgav gjennom mange år, er for lengst gått ut av tiden, for å si det på den måten. Lorch-Falch har vært så vennlig å overlate adresselistene for "Alternativt Samfunn" til oss, slik at vi kan sende ut prøvenummer av "Samfunnsliv" til tidligere abonnenter av "Alternativt Samfunn" i håp om at de vil abonnere på vår avis. Det er meningen at neste utgave av "Samfunnsliv", nr. 6-2009, skal sendes disse nye potensielle abonnentene.

Tidsskrifter og magasiner sliter med økonomien. Det er et gjennomgående tema i dagens samfunn. Vår lille avis er altså intet unntak i så måte.

Spørsmålene som da naturligvis reiser seg er:

- 1) Skal avisen fortsette på samme nivå som tidligere? (forutsetter økende abonnentsantall og ikke minst at abonnenter betaler for seg).
- 2) Skal avisen skjære ytterligere ned på antall utgaver pr. år? (fra 6 til 4 utgaver)
- 3) Skal avisen utgis elektronisk på internett som lesbar pdf-fil (jfr. hjemmesiden til Samfunnsliv på <http://www.samfunnsliv.no>)
- 4) Skal avisen ta en kortere eller lengre pause i håp om at situasjonen vil endre seg?
- 5) Skal avisen nedlegges for godt?

Dette er noe både redaksjonen og abonnentene må ta stilling til i nærmeste fremtid. Bokutgivelsene hittil ("Kunsten å lese Bibelen" og "The Art of reading the Bible") og oversettelsene fra norsk til engelsk av "Kunsten å lese Bibelen", "Kristus i samfunnet" og "Totalitetsøkonomien" har gjort et dypt innhugg i vår økonomi (de to sistnevnte er ennå ikke trykket og utsendt da det gjenstår mye korrekturarbeide og bearbeiding.) "Totalitetsøkonomien" skal dessuten nytgis i norsk utgave. Begge utgavene av denne boken krever mye redigerings- og korrekturarbeid. Som hovedredaktør av "Samfunnsliv", lærer i 80 % stilling og forfatter av egne prosjekter (Dokumentar om samiske Anne Susanne Tornensis), blir dette til sammen en formidabel arbeidsbyrde, noe som har slitt på helsen.

Dagens leder må leses som et alvorlig varsku og hjertesukk fra en overarbeidet ansvarlig redaktør av "Samfunnsliv".

doj

Redaktører 2009

FEBRUAR:
APRIL:

DOJ
AS

JUNI:
AUGUST:
OKTOBER:
DESEMBER:

DOJ
AS
DOJ
AS

Norrøne Sagakonger med Samiske gener

Av Trond Hamnvik

Samenes opprinnelse

Samefolket har levd i deler av Norge, Sverige, Finland og Russland dokumenterbart fra før noe annet folk som lever der nå. Samenes opprinnelse har vært antatt å være i retning av Mongolsk, men nyere genetisk forskning identifiserer det spesielle Samiske genet i særlig grad i kun Samer og i Berbere. <http://www.facebook.com/l/66bfb;www.pubmedcentral.nih.gov/articlerender.fcgi?artid=1199377#RF1>

For Østsamer (Russland) er imidlertid de genetiske konstellasjonene annerledes, her finner man et til dels markant innslag av orientalske gener. Kildematerialet er av det beste på området, for Samene er på grunn av sin spesielle stilling verdens best genetisk kartlagte folkeslag, se linker under artikkelen.

De «mongoloide» trekkene, (fysisk antropologisk betegnelse) som spesielt i tidligere tider kunne være signifikante hos Samer, ble i gamle dager antatt skrive seg fra et «mongolsk» opphav. Det er nå brakt på det rene at denne «mongoliseringen» hos Samer, som ofte framkalte mongolskaktige ytre trekk, skriver seg fra ensidig kosthold, kulde og mangel på lys gjennom generasjoner.

Samer, finner og lapper...og «Fornorskningen»

Sagaene forteller at Samefolket (benevnt som Finner i sagaene) levde i innlandet og ved kysten av Nordkalotten, og har en lengre historie i området enn noe annet folkeslag. Også Skattebøker og Kirkebøker bevitner det.

I henhold til den Norske Statens og Kirkens utrettelige kamp for å knuse den Samiske nasjon, det Samiske språk, Samisk kultur og identitet, pleide det tidligere å være adskillig mer komfortabelt å fornekte sitt Samiske opphav, og således også seg selv.

Samisk håndverk

Av de kunster som Samer er kjent for fra gammelt av, er utvikling og bruk av ski og skøyter, framstilling av de beste pilebuer og båtbyggingskunst. Konstruksjonen av langskipene har mange elementer fra Samiske elvebåter og Finnbuen var i Norrøn tid ansett som det beste av det beste.

Langskipet som Olav Digre plyndret fra høvdingen Raud den Ramme ved Saltstraumen var bygget av Ramms Samiske båtbyggere. Sagaen sier at Raud hadde mange Samer i sitt sold. Olav kalte skipet for Ormen Stutte, og den var forblide for byggingen av Ormen Lange og andre av de aller største drageskipene.

Skjulte og avdekkede genetiske spor

Ut i fra genetisk kartlegging av det Norske folk ville man antagelig kunne framvise overraskende resultater angående det samiske genets utbredelse, skjønt ikke et troll under hver stein...men mange bærere av genet som ikke er det bevisst eller fornekte det.

Spesielt i Finnmark og det øvrige Hålogaland, Trøndelagene, omkring Dovre og i Oslo. Den Samiske nasjon er dessu-

ten såpass genetisk utvannet av årtuseners interaksjon med den Norrøne befolkning at det er plenty blonde høye samer som utmerket kunne passere på en propagandaplakat for NS. Det er også et morsomt paradoks at mange som er Samer i dag og lever tradisjonelt som samer, allikevel ikke er bærere av dette genet, og således kan sies å ikke være Samer genetisk.

Geografisk er hva vi kaller Sapmi, Samefolkets land, delvis i Norge, Sverige, Finland og Russland, men allikevel har den fåtallige Samiske nasjon til en forbausende grad klart å opprettholde sin kultur og dens særtrekk, utviklet gjennom utallige generasjoner for å tilpasses til å kunne overleve under de tøffe klimatiske forhold, og dessuten konstant ytre politisk og religiøst press. Sapmi var den siste nasjon i Europa som ble «kristnet».

Det må antas at det forholdsvis lave antall av Samer tildels kan tilskrives fornorskningen, fordi mange gjennom tiden har funnet bedre levekår i å fornekte sin Samiske arv, og således har latt seg assimilere sporeløst inn i det Norske storsamfunnet.

Autonomi

Det Samiske samfunnets organisasjon har aldri implisert opprettelsen av en sentralmakt, det har aldri vært på Samisk agenda å opprette en stat slik som den alminnelige vestlige definisjon av begrepet beskriver. De enkelte kommunene (siidaene) har vært selvstyrte, med råd utgått fra de enkelte siidaene til å løse problemer angående delingen av det kollektivt «eide» landet.

Der har aldri vært noen seriøs debatt om et «selvstendig Sapmi», heller ikke i Norge. Ganske enkelt fordi det finnes ik-

ke nok Samer, ikke mange nok til å drive en moderne statsadministrasjon engang, og dessuten muligens også i henhold til den gjennom generasjoner nedarvede motvilje mot en statlig sentralmakttradisjon. Etablering av en nasjonalstat har aldri vært, og står ikke på Samenes meny.

Langt syd

For 1000 år siden, og før det, var også Samene etablert adskillig lengre syd i Norge og Sverige. Samene var også på Dovre, Hardangervidda og i de tilstøtende dalfører og på Finnskogen. Også gjennom de Norrøne Sagakongene med Samiske gener, er det samiske genet spredd både vidt og bredt ikke bare i Skandinavia, men også andre steder i Europa. Kongene var ivrige til å spre sine gener blant sine undersåtter og hvor de enn kom.

En Samisk heks?

Ifølge Snorre og andre sagameder, antydes det at Harald Hårfagre ble besatt av, og giftet seg således med Snefrid Svåsedatter, ei Samisk jente fra Dovre. At de giftet seg er uansett grundig dokumentert, besatt eller ei.

De fikk fire sønner, den mest kjente og lengstlevende av dem ble Sigurd Rise. Snefridsønnene var kyndige i seid og gann, og dette var ikke populært blant de andre tronpretendentene i landet. To av dem ble brent inne, og en av dem ble drept ved å bli gjort til «Rød ørn» på Færøyene. Men Sigurd førte blodet videre.

Sigurd Rises gren

Fra Sigurd Rise linje kommer først småkonger som Halfdan Sigurdson og

Sigurd Syr, og derfra starter en linje av større konger som ble eneherskere over hele Norge igjen, den store Harald Hardråde, etter ham Olav Kyrre, Magnus Haraldson, Håkon Toresfostre, og Magnus Berrføtt, som forøvrig alle norske konger etter 1103 kommer av, hans 4 sønner som i en periode delte på landet; Harald Gille, Olav Magnusson, Øystein Magnusson, og den store Sigurd Jorsalfar. Etter disse følger Magnus Blinde, Magnus Erlingsson, Sigurd Munn, Inge Krokrygg, Øystein Haraldsson, hans sønn Magnus, og Sigurds sønn Håkon Herdebrei.

Fram til 1145 hadde vi hatt 16-20 konger av delvis Samisk opphav, blant dem også noen av våre største.

Harald Hardråde

Harald Hardråde var for ei stund også formelt konge av Norge, Danmark og England, som han etter en avtale med Knut den Mektige av Danmark hadde arvet fra ham. Kong Knut var stifteren av Danelov, altså det Danske herredømmet i England. Kong Harald falt senere ved Stamford Bridge i 1066, under et forsøk på å hevde denne arven, og den svekingen som han ved det slaget påførte Engelske tropper, antas å ha vært med å ha gjort utslaget da England 3 måneder senere ble invadert av Vilhelm Erobreren, også han av delvis Norrøn ætt.

Sigurd Jorsalfar

Men det Samiske genet må antas å uansett ved disse kongenes virke å ha blitt spredd ikke bare blant Nordmenn, men også i mange Skandinaver og Europeere, og dessuten ikke usannsynlig i Europeiske kongehus. Sigurd Jorsalfar

■ forts. side 4

Det såkalte Valg-2009 er historie

Overskriften skal antyde at valget slett ikke var reelt – først og fremst fordi noe vesentlig manglet: Et for borgerne demokratisk, norsk parti med basis i Grunnloven og dens intensjoner.

ALLEREDE i dag vil kanskje mange derfor si – at hvis et slikt alternativ fremdeles mangler også ved Stortingsvalget i 2013 – er sannsynligheten stor for at antallet blanke stemmer og hjemmesittere blir rekordstort. Det vil i tilfelle være svært beklagelig – men logisk – for det går en grense for hva mange aksepterer av unorsk oppførsel fra politikere.

HOVEDGRUNNEN for mitt vedkommende – som hjemmesitter – er nevnt. Og jeg tror at flere er av samme mening etter hva som i årevis har foregått, og mer opplysningsvirksomhet omkring dette må derfor fortsette – der det er mulig å komme til.

DET SISTE vil mange tolke som at jeg har lite til overs for den såkalte ytringsfriheten i norsk presse. Det er helt riktig tolket. *Jeg synes at alt for mange har gått alt for lenge på gummisåler. For ikke å legge seg ut med politiske myndigheter og få ubehagligheter?*

FAKTA omkring også vår tids galskap finner profesjonelle journalister og redaktører på flere steder. (Det er bare å grave – slik vi amatører må gjøre). Men

for all del – min kritikk av mediefolk må ikke mistolkes til å være generell. Eksempelvis vil jeg sterkt fremheve Per-Aslak Ertresvåg – som selv har en bred journalistisk bakgrunn. Som også forfatter av bøkene "Makten bak makten" og "Sov – mitt lille Norge" avslører han ting som alle må reflektere over. Ikke minst våre politikere – både på lokalt og sentralt plan – og selvsagt de som har valgt de samme politikere. Følgende sitat er hentet fra sistnevnte bok: "Landet Norge var en vakker illusjon som ennå holdes oppe ved hjelp av hykleri, løgn og skjulte handlinger. Mektige krefter utenfra er i ferd med å erobre oss innenfra, med hjelp fra norske medløpere."

ONDETS ROT synes jeg redaktøren i tidsskriftet "innsyn" – Åsmund Kaspersen – har beskrevet på en tankevekkende måte:

Verdensledere rådslår med hverandre og bevilger "krisepakker" i håp om at det skal avhjelpe situasjonen i verden. Men det hjelper ikke.

Politikere velter seg i valgflask og store løfter under valgkampanjer, men etter valget skrumper valgflasket inn til skinnmagre bein.

Det hjelper ikke.

Det blir undertegnet talløse internasjonale og regionale avtaler, traktater og overenskomster.

Det hjelper ikke.

Det blir dannet bevegelser og stiftet nye

politiske partier i håp om at dette vil rette opp samfunnsproblemene. "Bare vi kommer til makten, så vil alt bli bra". Men det gjør ikke det. Det hjelper ikke.

ATLE JOHAN LØVAAS skriver på sitt nettsted – <http://www.atlejoanlovaas.com> - bl.a.: *Du hører kanskje til gjennomsnitts-Ola eller Kari med lyseblå øyne, og med troen på at vi lever i et demokrati, og at verden er slik vi ser på TV, eller leser om i avisene. Men dessverre er dette bare et stort bedrag. Ingenting av dette er sant. Vi lyges for i mediene hver eneste dag. Heldigvis har vi fortsatt et fritt Internett som gjør det mulig å gå utenom mainstream-mediene, med sine løgner, underholdning, sport og såpe. Sannheten er at vi styres fra toppen av en styrtrik skjult maktelite. Denne makteliten består av 3-5 % av verdens befolkning, og som eier 95% av all kapital. Disse kapitalkreftene er tvers gjennom onde og egoistiske, og har til hensikt å skape en verdensregjering.. De skyr ingen midler. De kaller sin virksomhet for "frihandel" og noe så fint som "globalisering". Men den eneste friheten de forfekter, er ønsket om friheten til å gjøre seg selv enda mer styrtrik, for lettere å kunne kontrollere oss andre, som de avskyr som "unyttige etere". Deres mål er å utrydde 90% av verdens befolkning, for å slippe å fø på oss. Derfor deres ønske om global kontroll. New World Order.*

HVA MÅ TIL? Det spørsmålet mener jeg bør oppta alle. (For egen del nevnte jeg innledningsvis savnet av et demokratisk alternativ basert på Norges grunnlov). Et slikt alternativ misliker politikerne, selvsagt – for det vil jo måtte innebære en skikkelig ryddesjau og sanering av mange stillinger i det overadministrerte systemet som er bygget opp i Norge gjennom lang tid. (At man kan se samme utvikling også ellers i verden – er ingen trøst. Tvert imot). Ordet "globalisering" er derfor etter hvert blitt en kjent betegnelse på galskapen. Og at denne skulle være så utbredt som den er – i selveste Norges nasjonalforsamling – er godt skjult. Imidlertid er avsløringer fremkommet etter hvert. Eksempelvis av nevnte personer, men det er flere som bør nevnes etter å ha utført en imponerende opplysningsvirksomhet.

TOTALITÆRE tilstander er nå blitt resultatet – et fascistisk system jeg mener må fjernes. Hva andre mener om de forhold vi alle er manipulert inn i, kunne også være interessant å vite – dessuten forslag om hvilken fremgangsmåte som må brukes for å fjerne galskapen.

**Thorbjørn Andersen.
Halden**

Til lederen av: Norsk Samfunns- medisinsk forening – Einar Braaten.

– 300 000 som lider av sykdom som ikkje kan få hjelp –

Snakka med ein lege om dette for eit år sidan. Dette tallet var for mange år sidan og kan gangast med tri no.

Utmattels kjem inn under Fibromyalgi. Ingen hjelp av lege, men bruk ikkje tablett, det forverrar.

Det er bare heilt rein mat som er medisn. Dette gjeld pengar og politikk, benytt tida før valget.

Kan betale for rein mate bare den er å få, dyrt å bli sjuk.

Eg vart forgifta av hagesprøyting og det enda med Fibromyalgi. Vart frisk av heilt rein mat.

No er det gift og ureint i maten som er årsak til Fibromyalgi.

El-Overfølsomhet. Mange tåler nok ikkje alarm i rommet, det er strålar. Hår candisjon kan også vers vanskeleg. Jordstråling trekker krefter ut av kroppen og blir mindre motstandsdyktig og mange lir av forskjellig slag på grunn av dette. Huset kan skjermast med magnetar.

Mange apparat gjev stråling.

**19.8.2009 –
Ingrid Lia, 3810 Gvarv**

Norrøne - - -

kan også ha spredd genet til Jerusalem, Balkan, Sicilia, Marokko og Bysants. Han var ikke kjent for å vise tilbakeholdenhet i forhold til lokale prinsesser.

Samer på Island

Ifølge Sagaene og arkeologisk funn, var ikke ekteskap eller blandingsforhold mellom Samer og Nordmenn uvanlig i Hålogaland. Fra før år 900 var det også en del migrasjon fra høvdingsetet Borg i Lofoten til Island. Det skulle ikke forundre meg om også Island har fått sin del av det Samiske genet, men jeg kan ikke dokumentere noe ennå. Det eksisterer et Islandske Samelag, og mange Islendinger hevder å også ha Samiske aner, blant dem også noen av de fremste og mest kjente Islendinger.

Samisk trolldom og dronningene

Blant den mest signifikante og potente Samiske arv regnes tradisjonelt Samisk trolldom for å være den sterkeste, det kalles ofte for gann og seid. Det er ikke usannsynlig at Snefrid var en forvalter av denne tradisjon og visste hvordan man øvrere for å komme til rikdom, makt og ære. Etter hennes død ble hun også svartmalt, ettersom det ifølge Sagaen ble «bevist» at Kong Haralds besettelse av henne var et resultat av Samisk trolldom.

Men mere intrigant var den andre dronningen som praktiserte Samisk trolldom. Erik Blodøks sin dronning Gunnhild, ble ifølge Snorre og andre kilder hentet ut av to Samiske trollkarler som telt oppe på Finnmarken.

Sagaen sier at Gunnhild hadde gått i trolldomslære hos disse to, og hadde således blitt trollkyndig.

Som dronning tok hun aktivt del i kampen om makta i Norge, og var ansett som ei driftig, dyktig og maktglad heks, og den sterke kvinnen bak Erik Blodøks.

Dronning Gunnhilds aner er ikke dokumentert, men om hun også var Samisk, gjør det eventuelt også Harald Hårfagre til halvt Same. Det er vanskelig å forestille seg at en ung kvinne den gang skulle kunne gå i trolldomslære hos to Samiske trollkarler på Finnmarken uten å være Same selv.

Makt og midler i historisk tid

Folk på den tida levde nærmere myten og trodde svært ofte på guder og ånder og trolldom.

I henhold til de politiske maktspillene den gang, var det å besitte magisk kraft av største viktighet.

For en konge som ønsket å tvinge 20 andre konger inn under sitt herredømme, ville det være helt nødvendig å være i en kjent allianse med magiske krefter, eller i det minste at kongens menn og motstandere trodde det. Siden Samisk trolldom den gang var kjent som den sterkeste, ville symboleffekten ved en slik alli-

anse som ekteskapet på Dovre kunne tillegge en slik konge et mektig psykisk eller spirituelt våpen.

Elementær arvelære

Til dem som ikke ønsker å være Samer, men eventuelt er pinelig klare over at de har Samiske aner har jeg disse trøstens ord; Det er slett ikke sikkert at man allikevel er bærer av det Samiske genet, og således ikke er Same genetisk. Men det gjelder også andre veien, mange som ikke oppfatter seg som Samer, er faktisk Samer genetisk...

Angående genetiske konstellasjoner:

<http://www.pubmedcentral.nih.gov/articlerender.fcgi?artid=1199377#RF1>
<http://www.pubmedcentral.com/articlerender.fcgi?artid=1181943>

Hvordan kan Fremskrittspartiet få så stor oppslutning i Finnmark når partiet vil legge ned

Sametinget?

Et Finnmark uten samer?

For alle som ikke bor i Finnmark, framstår dette som en logisk kortslutning. Noe kan forklares med Frp-koden. Den handler ikke om vanlig politisk logikk, som tilsier at ingen utenom rike, friske storbyboere burde stemme et markedsliberalistisk parti. Fremskrittspartiets suksess er at partiet har fanget opp et folkelig opprør mot eliten - enten den er i Oslo eller Karasjok, på Universitetet i Tromsø eller fylkeshuset i Vadsø. Få opplever seg så langt unna arrogante eliter som folk i Finnmark. Derfor kommer Fremskrittspartiet til å gjøre et godt valg i fylket, til tross for at partiets løsninger vil ramme finnmarkingene ekstra hardt.

Men hvorfor stiller så mange finnmarkinger seg bak partiet som har nedlegging av sametinget som en hovedsak? Er ikke Finnmark selve samefylket, spør folk i resten av landet.

Til det vil mange finnmarkinger reagere med hoderystende nei. Selv om mange flere enn de 31 som er registrert i samemanntallet har samiske røtter, står

en stor del av finnmarkingene utenfor. Alle finnmarkinger er ikke samer, og den intense og til tider hatske polariseringen mellom etniske grupper, er det få utenfor fylket som har fått med seg.

Et enkelt tankeeksperiment: Hva hadde Finnmark vært uten det samiske? For det første hadde vi aldri bestått som eget fylke, men inngått i Stor-Tromsø. Når vi får eksistere som eget fylke med bare 70.000 innbyggere er det fordi Finnmark er stort - og særegent. Det samiske preger fylket sterkere enn noe annet sted i Norge, og denne identiteten kan forsvinne helt uten en egen region der det samiske står sterkt.

Nå er det ikke alle som er like opptatt av forvaltningsgrenser. Men arbeidsplassene burde være viktige. Finnmark er fortsatt underrepresentert når det gjelder statlige arbeidsplasser, ikke minst de som krever høyere utdanning, og forskningsinnsatsen her er minimal. Uten satsing på det samiske kunne vi sett langt etter alle de attraktive arbeidsplassene

som har fått ressurspersoner fra Finnmark til å vende hjem. Vi ville ikke hatt høgskole- og forskningsmiljøer eller institusjoner som bidrar til å fortelle oss - og andre - hvem vi er, og som tar utgangspunkt i hvordan virkeligheten slik den ser ut fra vår kant av verden. Hvem skulle ellers gjort det? Å delegere statsmakt fra Oslo til Nord-Norge, ville heller aldri skjedd uten Finnmarksloven. Vestlendinger og nordlendinger som også vil bli herrer i eget hus, misunner oss.

Og er det virkelig noen som tror at noen av de 200 millionene Sametinget fordeler til kultur og næringsutvikling i samiske strøk hadde kommet finnmarkingene til gode hvis Sametinget ikke fantes? Disse kan i alle fall karakteriseres som optimister. Det har ikke vært til skade for Finnmark at vi får noen ekstramillioner for å styrke en urbefolkning og en kultur. Tvert imot, ville befolkningsutviklingen vært dramatisk uten disse satsingene.

Det samiske gjør Finnmark mer inter-

essant og mangfoldig, også for de som velger å komme tilbake. Å framstille det samiske som et problem for Finnmark er ikke bare historieløst. Det er direkte dumt. Et Finnmark uten sterke samiske elementer, vil være et fylke fattigere på folk, arbeidsplasser og nasjonal innflytelse. Da hjelper det lite om bensinen blir billigere.

Dagens kommentar
Kari Karstensen

Ansvarlig redaktør i Finnmarkingen

**Støtt
SAMFUNNSLIV**

Misforstått Darwinisme

Det er en misforstått darwinisme verden ennå behefter seg med, det vil si den sterkeste rett på bekostning av den svakere, en rett alle kolonimakter påberopte seg, og som vi ser ennå praktiseres. Darwin kom med det naturlige utvalg livet selv frembrakte innen plante- og dyrelivet og blant evolusjonen vi mennesker har gjennomgått gjennom historien, fra det primitive menneske og til den type vi har i dag, men som ennå ikke er fullskapt fordi verdens bevissthetsliv ennå ikke er seg bevisstgjort, årsak til alle kriger og vold, fordi det bevisstgjorte menneske ikke kan skade andre hvis det ikke blir tvunget til det for å redde sitt eget liv. Derfor er bevissthetslivet lavt både hos jøder og amerikanere og for den del i hele verden. Derfor praktiserer de da den sterkeste rett ovenfor den svakere, selv om det er folkemord, og vi ser at vestens folk er blitt selvode og egosentriske og godtar urett begått mot andre, ja, det gjør faktisk rett til vrangt, og vrangt til rett, noe vi ser i det politiske livet også i vårt land, og blant menneskene, de kan ikke bedømme rett lengre, og de hjernevaskes gjennom skolen og de høyere læreanstalter til de ikke har sann og sunn bedømmelsesevne lengre.

Med hensyn til naturen, ja, det første som skulle skje var at vi fikk bort hugstmaskinene og fikk folk i skogen, det er vel 4000 arbeidsplasser som har gått tapt på denne måten, og skogene raseres og blir tomme for liv etter maskinenes herjing. Amazonas regnskoger raseres for å gi en rask gevinst på kvegoppdrett, og etter en tre til fire år vokser ikke gresset mer, og slik

kan dette bli en økologisk katastrofe av dimensjoner, og skogindianerne myrdes både med soldater og fra fly, vi ser igjen det lave bevissthetslivet i virksomhet, som øder og dreper for en tenkt verdi som jo penger er. En økonomi som er livsvennlig og skapte menneskenes bevissthet til et høyere plan, er en dekapitalisert økonomi som representerer realverdiene og er rentefri. Dette igjen gir oss det desentraliserte samfunnet, der menneskene i distriktene foredler produktene selv som det får fra den naturen de har, og som beforder en teknologi som er avhengig av menneskets tilstedeværelse og slik skaper arbeidsplasser, motsatt av i dag da teknikken skal gi rask profitt til noen få og arbeiderne blir bortrasjonalisert.

hilsen Armand

Kva er årsaka til at mange blir fødd med hjartefeil?

Mange barn fødd med hjartefeil, - dette hørde eg fra TV 23. september d.å. Kva kjem det av?

For mange år sidan vart ei jente forgifta av vatnet i Holmenkollåsen og kom på sjukehus.

3 månader etter fekk ho ein gutt velskapt og fin var fyrsteintrykket, men dagen etter døde han av hjartefeil.

Ikkje eingong økologisk mjølk fekk lov å vera rein. Det vart lov med maursyre som ensilering i siloføret til kua.

Ensilering bytter stadig navn, men det er fremdeles maursyre i den.

Det er lite rein mat å få kjøpt.

Kanskje bytte ut staben i departementet med nokre som har sunnare tankegang og veit forskjell på gift og reint?

3810 Gvarv, 26.9.2009
Ingrid Lia

Støv i fjøset gir kols les eg.

I gamle dagar var fjøsstell sundt enda høyet var tørt, so det kunne bli støv.

Er det politikk i alt no, ingen tør å skrive (eller får det ikkje inn) om maursyre.

Det fyrste me merka var att det vart feil gjæring i knaost, med maursyrefôr.

Mjølka som hadde vore so fullverdig og god uten pastorisering.

So med nytt fôr til kua kom det allergiske barn til verden, mora måtte slutte med mjølk og mjølkemat for og kunne amme, da stilna gråten.

I det økologiske vart det godkjent med maursyre for ca. 5 - 6 år sidan, det var ogso politikk visa det seg, og dermed det økologiske uekte.

Det siste no at ADHD-barn (i 2008 - 30.000 av desse) kan bli friske med mat uten mjølk.

Gassen av maursyre har ete sement og jern so fjøsgolv rasa ned. Det må da vera stor forurensing til luft når denne gjødsla blir spreid ut. Kva med jorda? - er det gjødsel ogso gift til jorda?

Ei anna lukt i fjøset med fôret no, so det er vel gassen og ikkje støv som gir kols. 30 prosent høgare forekomst av kols og

30 prosent meir kronisk bronkitt enn dei som driv planteproduksjon. Å jobbe i fjøset kan vera like helse-skadleg som å røyke, 14 prosent av norske husdyrbønder har kols viser ny forskning.

Skremmans taus politikk.

3810 Gvarv, 30.9.2009
Ingrid Lia

Forord til politianmeldelse fra Kristen Jarle Blindheim, Per-Aslak Ertresvåg og Einar Langset

Les politianmeldelsen til Oslo kriminalpoliti datert 8. September 2009. Den er innlevert av Kristen Jarle Blindheim (60), Per-Aslak Ertresvåg (77) og Einar Langset (64).

Politianmeldelsen innleveres mot norske politimyndigheter generelt, subsidiert mot PST. At PST trekkes inn skyldes bl.a. at PST-sjef Jørn Holme i Dagsavisen den 14.8.2003 skriver: "Globaliseringskritikere truer rikets sikkerhet".

Undertegnede har kjent Ertresvåg i ca. 5 år og hatt flere møter med ham og kjenner ham godt hva gjelder det som omhandles i politianmeldelsen. Som Ertresvåg selv

**Per-Aslak Ertresvåg,
Diriksgate 1, 0457 Oslo**

Oslo, 8. september 2009

Til Oslo kriminalpoliti

Anmeldelse av politiske overgrep, brudd på menneskerettigheter, angrep på ytringsfriheten, frihetsberøvelse, overvåking og ulovlig elektromagnetisk bestråling o.a.

På vegne av ingeniør og oppfinner Einar Langset, Molde, småbruker og oppfinner Kristen Jarle Blindheim, Sykkylven, og meg selv, tidligere sjef for Venstres Pressekontor og sjefredaktør i Inter Press Service (IPS), innleveres denne anmeldelse mot norske politimyndigheter generelt, subsidiært mot PST.

I sum dreier det seg om en rekke overgrep, av politisk karakter mot oss som enkeltpersoner. Einar Langset har to ganger tidligere innlevert politianmeldelse i saken på sitt hjemsted, uten noen reaksjon. På eget grunnlag har også Per-Aslak Ertresvåg levert anmeldelse til politiet i Oslo. Også i det tilfellet er saken avfeid.

Hver for oss har vi opplevd overgrep som bryter norsk lov, menneskerettsbrudd, angrep på ytringsfriheten, frihetsberøvelse, ulovlig politisk overvåking, innbrudd, tyveri av bøker og dokumenter, ulovlig bruk av lavfrekvent bestråling med fare for liv og helse, og et mulig drapsforsøk – vi har vansker med helt å se bort fra aktiv eller passiv medvirkning fra PSTs side, eller fra grupper eller enkeltpersoner med en eller annen tilknytning til dette miljøet.

Tidligere statssekretær (senere sjef for PST) Jørn Holme, har offentlig gjort kjent at "Globaliseringskritikere truer ri-

gjør i selve politianmeldelsen, fokuserer han på sine to siste bøker, "Makten Bak Makten" (2006) og "Sov mitt lille Norge" (2008) hvis politiet som Ertresvåg skriver: " - - - - hvis politiet kan mangle kompetanse på noen av de anklagepunkter som er reist foran." Jeg anbefaler på det sterkeste at disse bøkene leses for å forstå hvordan samfunnet er skrudd sammen.

Overvåkning av mennesker er et sentralt tema via mind-controll og bruk av diverse former for stråling. Stråling – av forskjellige typer og metoder - har de nevnte 3 herrer vært utsatt for i betydelig grad, noe som også utgjør en trussel mot deres liv og helse.

Jeg oppfordrer som sagt: Les bøkene til Ertresvåg, - og ikke minst politianmeldelsen som media bør trykke umiddelbart.

**Thore Lie,
Oslo.**

kets sikkerhet". Denne uttalelsen står i eklatant strid med Lund-kommisjonens klare advarsel og konklusjon: Verken politiet eller andre har rett til å stigmatisere politiske oppfatninger. Den tidligere PST.sjef har således gått utenfor sitt mandat.

Vi tre er alle lovlidige borgere av det norske samfunnet og kan ikke akseptere å bli møtt med ignoranse og arroganse fra nettopp det hold hvis eksistensberettigelse ligger i å beskytte lovlidige borgere. Vi krever at politi og påtalemyndighet oppfyller de krav samfunnet setter til det.

Flere personer her i landet har levd med tilsvarende overgrep som de vi har erfaringer med. Vi vil derfor utfordre norske myndigheter, samt de mer diffuse, men åpenbart sterke fremmede maktstrukturer som i dølgsmål har bygd seg opp i landet vårt og som i økende grad gjør seg gjeldende i politikken, i norsk økonomi og i hverdagen for vanlige

mennesker. Vi har varslet den norske Helsingforskomiteen, Amnesty International og også Senter for menneskerettigheter ved UiO, om våre erfaringer og situasjon. Vi ber disse om å stå sammen med oss i vern av de rettsverdier og den rettsikkerhet som alle trenger, men som dessverre ikke lenger synes å kunne bli tatt for gitt.

Vi antar at politiet kan mangle kompetanse på noen av de anklagepunkter som er reist foran. Som nyttig veiledning og dokumentasjon vil vi derfor bl.a. gjerne vise til de to viktige bøkene av Per-Aslak Ertresvåg: Makten bak makten (2006) og Sov, mitt lille Norge (2008) med forord av henholdsvis generalmajor Torkel Hovland og Edvard D. Vogt, professor Emeritus ved Det juridiske fakultet, UiB.

**Kristen Jarle Blindheim (sign)
Einar Langset (sign)
Per-Aslak Ertresvåg (sign)**

Liste over B. D. Brochmanns foredrag

Disse foredrag/taler finnes nå samlet på en CD i mp3-format. Varigheten av foredraget i parentes etter tittel/tekst.

Bdb-02: Foredrag-02: Hva er et åndsstyrt samfunn i praksis? (9.11.1950, Oslo) (1:26:32)

Bdb-03: Foredrag-03: Kunsten å lese Bibelen (12.11.1950, Oslo) (1:02:06)

Bdb-04: Foredrag-04: De økonomiske interessemotsetningene mellom øst og vest (14.11.1950, Oslo) (1:12:06)

Bdb-05: Foredrag-05: Samfunnsøkonomiske dilemmaer i lys av den universelle økonomi (18.11.1950, Oslo) (1:29:54)

Bdb-06: Foredrag-06: Nye ideer – et nytt ideal til ungdommen selv (1:23:19)

Bdb-07: Foredrag-07: Hvorfor er verden så pessimistisk? (Oslo 1953) (1:06:19)

BDB i Velfjord 1955:

Bdb-Velfjord-1a (1.del) (49:01)

Bdb-Velfjord-1b (2.del) (48:55)

Winther-velfjord-1c (Winthers takketale til BDBs foredrag) (02:34)

Bdb-velfjord-2a (1.del) (45:38)

Bdb-velfjord-2b (2.del) (14:14)

Bdb-velfjordavskjed (34:44)

Andre taler/foredrag:

1951-olsensamtiden (58:24): Min venn Olsen Samtiden (31.01.1951)

bdb-pettersen (30:34)

Bergen 1951 (56:53)

Bergen 1953 (1:02:10)

Bergen 1955 (42:29)

Jesugjenkomst (1:01:33) (1955)

Narvik 1954 (56:08)

Nyorientering (1:01:35) Hva er nyorientering?

Oslo 1953 (1:03:36) Kristendommen i lys av psykologien

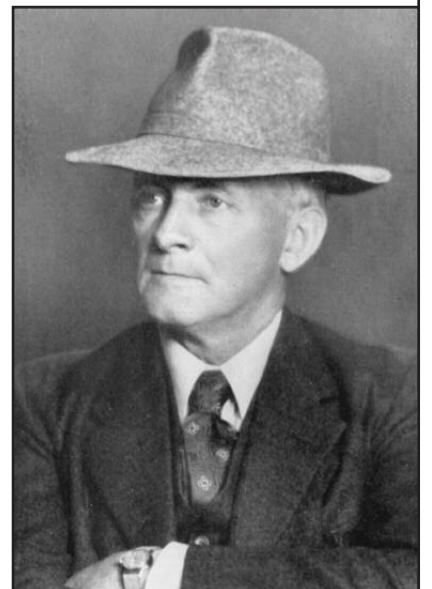
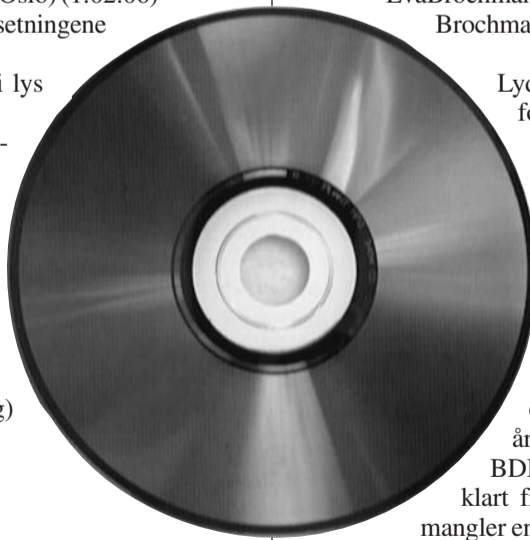
Valgforedrag 1936 (18:02)

EvaBrochmann (19:30): Fra NRKs program om BDB med datteren Eva Brochmann

Lydkvaliteten på flere av foredragene er svært varierende. Disse foredragene er først tatt opp på spolebåndopptaker for så å bli overført til kasset, derfra digitalisert til PC som mp3-filer. Unntaket er Valgforedraget fra 1936 som tydeligvis er innspilt på voksrull for deretter å bli overført til båndopptaker/kassettspiller.

Hvert foredrag har vanligvis en innledning av andre medarbeidere innen nyorienteringen gjennom årene slik at tittelen på BDBs foredrag kommer klart frem. Enkelte foredrag mangler en slik innledning.

Alle disse foredragene er samlet på en CD og kan kjøpes fra Bondes Forlag, Dag Ove Johansen, 8200 Fauske, via sms til 93850411 eller til epost dagoj@online.no
CDen koster kr. 200,- pluss porto.

Helselov / lov om menneskerettigheter: Hseloven går over lov om menneskerettigheter!

Forannevnte opplysning fikk undertegnede fra en seniorrådgiver ved Statens Helsetilsyn over telefonen den 1. juli d.å. ca. kl. 0900 på dagen.

Selvfølgelig protesterte undertegnede, – og samtidig presiserte jeg at loven om menneskerettigheter / menneskeverd er den sterkeste og viktigste loven vi har i vårt demokrati – uansett! Dersom de regjerende politikerne med sine byråkrater setter andre lover foran / over lov om menneskerettigheter, da brytes tilliten som disse maktmenneskene har fått av folket. Dermed de avslørt som ”makter og myndigheter” i et politisk diktatur.

Etter forannevnte opplysning fra seniorrådgiveren ved Statens Helsetilsyn, forstår jeg hvordan det er mulig å behandle hjelpeløse mennesker til døde i vårt helsevesen.

Pkt. nr. I: En stor gruppe psykiatriske pasienter ble tvangsbehandlet av psykiatrikspertene som boret / skar i pasienters hoder / hjerner. Forannevnte behandling benevnes som lobotomering. De fleste oppegående mennesker forstår at slik behandling gir ingen legedom. Resultatet av behandlingen ble også selvfølgelig død og ødelagte liv for de som overlevde.

Pkt. nr. II: Lobotomikspertene har aldri blitt straffet for sine massive overgrep og drap. Med norske myndigheter / Statens Helsetilsyns har de fått full tillatelse til å fortsette å praktisere det de kan og

har lang erfaring med, nemlig å utføre overgrep mot innestengte vergeløse pasienter. Lobotomeringen ble utført gjennom godt synlige blodbad. Blodbadene er nå stoppet, men i dag bruker lobotomikspertene og deres kollegaer nevroleptika / skadelig og giftig medisin. For pasienten er resultatet det samme, – de som overlever får sine liv ødelagt.

Pkt. nr. III: På sykehjem blir eldre - / hjelpeløse mennesker dytta i medikamenter / beroligende medisiner. Resultatet er at pasientene blir enda mer hjelpeløse, men også selvfølgelig roligere og krever da mindre av personalet. Og selv om pasienten ber sine pårørende om hjelp via fullmakt til å følge med på all medisiner og behandling, blir heller ikke de pårørendes protester mot pasientens kunstig, sløvende og sovende tilværelse hørt. Helselova går over ”Lov om Menneskerettigheter” iflg. Statens Helsetilsyn. OBS! – dr. Josef Mengele som arbeidet ved tyske konsentrasjonsleirer under 2. verdenskrig satte også helselova over ”Lov om Menneskerettigheter”.

Velaug Judit Lie

Mengele som arbeidet ved tyske konsentrasjonsleirer under 2. verdenskrig hadde vel også satt helselova over ”Lov om Menneskerettigheter” om lovene på det tidspunktet han regjerte hadde eksistert.

Hva nå, lille mann?

Hvordan har du tenkt å klare deg i disse ulvetider, lille mann, når pressen er så lite samfunnsengasjert at den, i mangel av viktigere saker, smører et harmløst kyss mellom to unge mennesker utover flere avissider? Hvordan skal det gå med oss når Postbanken har Forbrukerombudets velsignelse til å trekke penger fra din konto uten ditt samtykke? Penger som du trodde de passet på for deg. Forbrukerombudet ser ingen praktisk, sikkerhetsmessig eller økonomisk betydning av en slik praksis.

Hva med deg og meg, lille mann, i en stat der politikerne lager lover som de ikke har til hensikt å følge selv, men som du og jeg blir straffet for å bryte? (Trenger jeg å minne om en ikke ukjent smuglersak for en del år tilbake?) Hvordan skal du klare deg på glattisen til vinteren, gamle kvinne, nå som postkassen din (stikk i strid med EØS-reglementet) er flyttet enda lengre bort, istedenfor nærmere hjemmet ditt? (Min postkasse blir forbikjørt og posten legges i nabosens kasse på et samlestativ.)

Hvordan skal du komme deg på jobben, unge mann, nå som NSB ikke lenger stopper der du bor, men forventer at du skal kjøpe bil for å kjøre til bussen som skal bringe deg til nærmeste stasjon hvor det nesten aldri går noen tog lenger? Hva når du blir skrøpelig eller svaksynt, lille mann? Nå som trikkene kjører uten konduktører og du må betjene en menneskefiendtlig og skremmende billettautomat?

Hvor lavt er vi sunket, lille mann, når vi tillater prestene å kikke under dyne våre, før de ansetter oss i en vigslet stilling? (Har vi ikke Se og Hør til den slags drittjobber?)

Hvordan skal det gå med vår frelse, lille mann, når en prest kan nekte et menneske å be i sin fars hus og forbanner sine medmennesker istedenfor å velsigne dem? (Ikke fleip, men faktum!) Hvordan ser vårt samfunn ut, lille mann, når samfunnet godtar at vi sorteres etter gener? (Et påfunn så fandenivoldsk at Hitler med glede ville tatt æren for det.) Hva med rettssikkerheten din, lille mann, den dagen dine uvenner får deg tvangsinnlagt på psykiatrisk avdeling? Du vet vel at kontradiksjonsloven, selve bærebjelken i rettssystemet, ikke gjelder psykiatrien? Hvordan skal det gå med pensjonen din når du blir gammel, lille mann? Er det ikke på tide at minstepensjonistene får vurdere hvor store lønninger vi har råd til å betale våre politikere, og ikke omvendt? Hva med deg og meg, lille kvinne og lille mann? Er det slik vi vil ha det, eller er tiden moden for å skape et mer menneskevennlig samfunn?

Hildur Rose, Steinkjer.

Viser til bøker under <http://www.consensus-as.no>

Vil skjerpa kravene til fôrkornet – dette les eg no i siste Bondeblad –

Er det ikkje nødvendig og skjerpe krava til alt korn? År etter år sprøyter dei gift i mogen byggåker fra 7 – 10 dagar før tresking. Det er andre måtar å bekjempe kveke på ved vekselbruk.

Det er mange år sidan eg hørde ein Østfold-bonde hadde uttalt at no var husdyrgjødsla meir gift enn gjødsel til jorda.

No er det vel rundt 70 år sidan Maursyre vart eit fullverdig ensileringsmiddel. Det har tatt fleir menneskeliv med gassen, i arbeid.

Gassen går gjennom kumagen med skarp lukt, og anna konsistens enn før på det som skal bli gjødsel.

I kjellaren vart det som sprengstoff og èt både sement og jern. Kva da med livet i jorda?

Det dei kjørde ut no forurensa lufta måtte vel vera Maursyrefôr? Kva med vekstene etter dette – er dei sunne? Kvifor blir det ikkje sendt prøve av dette illelukta?

Det er kadmium mangel i jorda som gjev mangel i fôret. Mangel i mjølka.

Da det økologiske laget her starta var det vel ein dyrlege som var opptatt av fôret for han sa: ”Når kua fær fôr som ikkje behagar blir juret som ei nyre å skil ut.” For ca. 5 – 6 år sidan vart Maursyre godkjent i det økologiske. Det tok Tine som ein fordel for Tine og Departementet ved Lars Sponheim gjekk da ut med all kefir økologisk. Det er vel ikkje for ingenting ein mann eg såg på TV vilde ha kuer på diett for sunnare mjølk. Dette var no.

Kor er helsemyndighetene? Kven har ansvar for det heile? Fekk spørsmål om sukkersjuk bare av 5 liter mjølk, der litt av fôret var tilsett Foraform (83% maursyre). Stadig nye navn på ensilering so no skal dei helst ikkje vite innholdet.

Er livet i jorda drept og kanskje forgifta blir det vel dårleg kvalitet ogso på korn?

Avrenning fra jord til vatn over heile landet endar i havet + fôret til oppdrettsfisk berører livet i havet. Det burde nødvendig vera slutt på den slag forurensing no.

Korleis kan det bli fullverdig mat til dyr og menneske når det er mangel i jorda?

Tilbake til fôrkorn. Maten til dyra må vera rein både høyet og mjølet.

Før maursyra kom i fôret var mjølka rein og god, da uten pastorisering.

Osten fekk rett gjæring, - dette vart slutt med maursyra.

Kvifor ikkje ta i bruk og hesje høyet da vart alt tatt vare på av kløverblad og urter. Siste generasjon no som kan lære bort dette. Lag dugnad so det blir ein trivleg arbeidsdag for ungdom, samtidig god trening. Kan godt lage små ballar med høypresse rett fra hesja om det er lettare og hyse slik, eller ferdig til salg. Det er trykt med gras på hesje, den tåler ei regnskur.

ullverdig høy og reint mjøl er tingen til sunn mjølk og god ost.

Gvarv, 31. august 2009,
Ingrid Lia

Han kallar på oss!

Armand Edgar Nyhus.

Han kallar på oss, tømmermannen, og opp gjennom tidene har han levd i evangeliet,

og han er

som eit radium

som ikkje gir verda fred

før han blir forstått

av menneskeslekta.

Han søker oss i tida

og er ei uro som verkar i oss

og tenner sinn i brann,

og han kjempar ånda sin kamp med oss,

til han ein dag er forklara og kjem i alle hugar.

Hans kome er i oss sjølv der riket ligg i oss

som eit frø

som skal vekse seg stort og bli til eit samfunn i Gud der livet er tanken

vi lever for

og vi finn perla

i livsens åker....

Intet nytt fra frimurerfronten

Av Dag Ove Johansen

(Som et apropos til en ny bok av tidligere medlem av losjen, Roger Karsten Aase, med tittelen "Frimurerne hemmeligheter" (Kagge, 2009) bygget på egne erfaringer fra 1993 til 2008. Aase vil med boken avsløre denne hemmelige gutteklubben, en klubb som ikke burde finnes i et demokrati, hevder han. "Intet nytt fra Frimurerfronten" har vært trykket i Samfunnsliv tidligere. Artikkelen står dessuten i boken "Johansens Åpenbaring" Bon-des Forlag, 2004)

For meg (og kanskje for andre med meg?) har Frimurerlosjen vært en slags mystisk mannfolkkubb med underlige seremonier i halvmørke værelser uten noen form for samfunnspåvirkning, en lukket og hemmelig enhet.

Det synes som om man er nødt til å re-vurdere oppfatningen m.h.t. samfunns-påvirkningen.

Verdiforankringen er som følger:

Man skal være tro mot **1) Gud. 2) Fedreland og øvrighet. 3) Frimurerlosjen. 4) Nesten. 5) Seg selv.**

På bakgrunn av artikkelserien og med utgangspunkt i de nevnte 5 verdipunkter vil jeg komme med følgende kommentarer:

1) Vær tro mot Gud

Som frimurer bekjenner man seg til kristendommen. Men hva er kristendom? Gjennom noen år har kirkekritikken vært meget pågående. Skal den luthersk-evangeliske kirke ha monopol på sann kristendom? Dens prester preker stort sett om den samme kristendom som har vært tradisjon siden kristningen av landet, med alle dens dogmer og vrangforestillinger, svovel og helvetesoppfatning. På den ene siden skal man redde fosteret, mens man på den andre siden sender ungdommen ut i krigen som kanonføde for pengemakten.

Med denne form for kristendom (mer om Jesu liv og levnet enn hans lære) følger også Gudsbegrepet. Bibelen er det religiøse grunnlag. Menneskets oppfatning av Gud har forandret seg meget gjennom tidene. Fra Gud som den drønende og tordnende hevner hos de naive gammeltestamentlige profeter til den Gud som Jesus presenterer i DNT – han som hverken kan høre eller se, skaperen av livet, kjærlighetens Gud. Paulus gikk sogar så langt at han mente mennesket var Guds ånds tempel. Gud er i mennesket. Dette synes ikke å ha hatt nevneverdig betydning for hverken Kirken eller Frimurerlosjen.

Jesus representerte en Gudsoppfatning som ikke ble vel mottatt av den tids frimurere: de skriftlærde (akademikerne) og fariseerne. Slik også i dag: hadde Jesus dukket opp i vår tid på et av Frimurerlosjens møter ville han ha kjeppjaget medlemmene ut av mørket. «Søk lyset»,

ville han ha sagt. «Søk livet, ikke døden».

Frimurerne og andre som bygger sin Gudstro på etablert kristendomsoppfatning er stivnet i en tro som ikke har utviklingsmuligheter («kalkede graver»). Der er ingen mulighet til å nå utover sin egen begrensning. Det representerer stillstand og død, mens Jesus stod for veien, sannheten og livet («å vandre i sannhet» innebærer en stadig søken etter mer lys og kunnskap om livet).

2) Vær tro mot fedreland og øvrighet

Fedrelandsfølelsen i sin mest ekstreme form blir narsissistisk nasjonalisme med en oppfatning av egen kulturs overlegenhet. Situasjonen i dagens verden krever en mer kosmopolitisk innstilling med en følelse av «en verden – et folk» – for å bryte grenser som skiller mennesker av forskjellig hudfarge og kulturell bakgrunn.

I sin mest ekstreme og rendyrkede form finnes nasjonalfølelsen i Hitlers nasjonalsosialisme, Khomeinis Iran, Ku-Klux-Klan, nynazistiske grupper i Norge i dag.

Flagg, jakkemerker, armbånd, hilsner, sanger, seremonier osv. hører med som en viktig del av fedrelandsbevegelsene.

I Flimra onsdag 6/4-83 fikk en se en rekonstruksjon av det som skjedde ved et amerikansk college i 1967 der en historielærer satte igang en massebevegelse han med nød og neppe klarte å stanse. Hans ide var å vise hvordan de tyske nazistene organiserte seg. Læreren begynte i sin egen klasse med paroler som «Styrke gjennom disiplin» og «Styrke gjennom samhold» videre «Styrke gjennom handling». Elevene måtte titulere ham «Mr. Ross» når de skulle svare, reise seg, svare kort og konsist og sette seg igjen. I løpet av 2 uker hadde denne bevegelsen som de kalte «Bølgen» spredt seg over hele skolen ved hjelp av symboler, paroler og hilsner (hånden mot hjertet, til siden og opp).

En av elevene hoppet av og ble kraftig mobbet da klassen forøvrig følte seg som en samlet gruppe. Avhopperen ba læreren stanse «Bølgen». Etterhvert ble «Bølgen» temmelig aggressiv overfor annerledes tenkende. Læreren sa han skulle stanse det hele på sin egen måte.

Hvorpå han innkalte til stormøte for Bølgemedlemmer, iført uniformer og armbind osv. lukket og hemmelig. Læreren innledet ved å si at bevegelsen nå var blitt nasjonal og at den nasjonale leder skulle tale til dem via TV.

TV ble slått på, minuttene gikk, men skjermene bare blafret. Uroen spredte seg i salen.

Lærer Ross kom da med bomben:

«Dette er deres sanne leder!» Hvoretter det på et lerret ble vist en film der Hitler holdt en ildnende tale til folket. Collegestudentene forsto ganske raskt hva som hadde skjedd med dem. Mange forlot gråtende salen etter det rystende eksperimentet.

Dette TV-programmet var en sterk påminnelse om hva ensidig gruppefølelse, nasjonalfølelse, fedrelandsfølelse, kan føre til. Under slike massebevegelser ble det raskt plukket frem ut-grupper slik som innvandrere, funksjonshemmede, jøder eller hva det skal være.

Øvrigheten er innsatt av Gud, sa Paulus. På mange måter kan Pauli ideer sidestilles med Jesu, men her har han tydelig nok ikke forstått noe av Jesu lære mht. hva den rette «øvrighet» er for noe.

I vårt samfunn har øvrigheten ikke alltid representert rettferdighet og sannhet. Det viser historien tydelig. Småkårsfolk ble sendt fra gård og grunn, arbeidsfolk måtte slåss mot politi og militære, minoriteter er blitt overrent og overhørt, tidd i hjel – episoder fra Menstadslaget til Alta-demonstrasjonene kan representere øvrighetens metoder.

Ifølge Dagbladet er også politimesteren i Vest-Finnmark frimurer. Det sier seg selv at myndighetspersoner med tilknytning til frimureriet ikke kan ha noen særlig objektiv oppfatning av lov og rett.

At Paulus påsto at øvrigheten var innsatt av Gud, gir ikke noen sikkerhet for at en har Gud på sin side i kampen mot oppviglere og andre lovbrytere.

I det åndsstyrte samfunn vil øvrigheten være representert med Gud i deg selv, din egen mentalitet, med andre ord.

3) Vær tro mot frimurerordenen

Denne troskapsed overfor sin egen bevegelse eller orden skal styrke disiplinen og samholdet innad. Som i «Bølgen» finner vi to viktige elementer i en bevegelse: disiplin og samhold. De seremonielle riter innen frimurerordenen er hemmeligholdt slik at en ikke kjenner til hvordan man i praksis styrker ordenen innad. Men som vi så i «Bølgen» er det ikke lang vei til avsporingen, individet går så opp i gruppen at det mister sin identitet, man blir en del av massen, mobben, ordenen, partiet, sekten, en liten tann i et stort tannhjul.

Mennesket har i seg en sosial bevissthet, en dragning mot samvær med andre mennesker, men denne kan altså spore så til de grader av at vi kan få verdenskatastrofen som resultat.

Det ble opplyst i Dagbladet at Frimurerne i Tyskland under Hitler ble forfulgt p.g.a. sine «lyssky affærer». I Norge er hovedvekten av Frimurerne bestående av prester, dommere, advokater, offiserer, polititjenestemenn osv. slik at man kan si at Frimurerne både direkte og indirekte «forfølger» medmennesker utenfor ordenen i kraft av sin stilling som øvrighetens eller myndighetenes representanter. Dette fordi deres livssyn og frimureretro preger deres daglige liv og virke. Er det utenkelig at en frimurerdommer vil se med nådige øyne på en demonstrant f.eks.? Har det aldri vært lovbrytere blant Frimurerordenens medlemmer? Hvis så har vært tilfelle beskytter kanskje frimurerne hverandre slik at tiltale kan frafalles?

4) Vær tro mot nesten og

5) deg selv

Livsfilosofen og profeten Jesus fra Nasaret sa det slik: «Elsk din neste som deg selv». Her er det ingen snakk om prioritering av nesten eller av en selv. Livsloven var slik at kan en ikke godta og elske seg selv på en riktig måte, kunne en bare la være og elske nesten, for det ville ikke gå bra: Kunne man elske noe hos nesten som man hatet hos seg selv?

Frimurerens prioritering av nesten skal vel tyde på uselviskhet og en oppofrende og altoppslukende hengivenhet for sitt medmenneske, selvet skal komme i neste omgang. Men dette strider i mot Jesus som også Frimurerne tar til sitt hjerte: Hvordan kan man være tro mot sin neste når man ikke er tro mot seg selv på samme tid?

Nestekjærligheten er dog ikke så stor at kvinnen tas med i det hemmelige selvskap. Heller ikke tollere og syndere og

■ forts. side 12

FEMTEKOLONISTER I SAMETINGET

FrP ønsker å avvike Sametinget. Nå har de fått inn tre femtekolonister i Sametinget. Opptellingen etter valget viser at FrP blir Sametingets fjerde største parti med 7,5 prosent av stemmene, noe som er en fremgang på 5,2 prosent. Partiets nye representanter er Hans J. Eriksen (Tana) som ble valgt inn fra Østre valgkrets, Arthur Tørfoss (Nordreisa) som ble valgt inn fra Nordre valgkrets og Aud Marthinsen (Kåfjord) som ble valgt inn fra Gaisi valgkrets.

Dette er virkelig sanne svikere.

DOJ

FOTBALL-ADELEN

Fotballspillere er den nye adelen i Norge. Med svimlende lønninger kjører de sine egne lag økonomisk på dunken. Denne meningsløse leken med fotballen som om det er et yrke Norge som bedrift tjener penger på, må snart ta slutt. Hele fotballkulturen med dens millionlønninger er en enorm utgiftspost for det norske samfunnet. Her kunne man heller ta opp debatten om at det går på bekostning av eldreomsorg, skoler og sykehus og veibygging.

DOJ

FANDENS ETTERLATTE - - -

Mens Jesus advarte mot prestene og autoritetene og pekte på at "gullet" inne i oss selv var det verdifulle "gudsriket", som ligger latent inne i oss- så forkynner vi idag troen på gull utenfor oss og blir opplært til å dyrke "mammon"--. Vi skjærer all lære om økonomi og penger ut av livs-sammenhengen, og gjør økonomi til noe selvstendig.

Vanskeligere stiller saken seg når økonomiens formål ikke mer består i å skaffe nok til alle, men må skaffe et marked som er stort nok til å sluke overproduksjonen så at ikke markedsprisene, arbeidslønningene, og de bokførte verdier og statsbudgetter faller sammen. Slipper overproduksjonen til så frigjøres vi, mens politikk og mammon bryter sammen.

Under naturalhusholdningen var det økonomisk riktig å arbeide for å skape materiell overflod. Jo større lagre, dess større frihet og velstand. Men under vår pengehus-holdning blev forholdet etterhvert stikk motsatt. Man er nå enig om å begrense produksjonen og rendyrke arbeidsledigheten for å skape størst mulig priser- av hensyn til de bokførte "verdier", markedspriser, lønninger og av hensyn til de såkalte offentlige budgetter.

Vi har århundres uanede muligheter til å skape overflod og økonomisk trygghet - mens i våre dager sulter store deler av jordens folk i trange økonomiske kår i det 20. århundre -- av budgett-messige hensyn. Verden vil ikke ha materiell frigjøring-- den vil ha nominelle (fiktive) verdier,skinnverdier, bokførte tallmasser, papir, markedspriser og lønninger.

Verdeskriger og andre etterfølgende kriger skaper et umåtelig kunstig forbruk. Tusener av handelskip senkes tilbunns, mens vi tror at vi blir rikere jo flere skip som senkes, og de gjenværende skip stiger i bokført verdi.

Det er mange som lurer på hvordan penger forsvinner. Et enkelt regnestykke forklarer det.

Dersom det blir fabrikert 500 millioner kroner og at den totale pengeomsetning i årets løp var 100 milliarder kroner. Så vil det si at de 500mill. hadde sirkulert 200 ganger i løpet av året.

Dersom så politikkerne setter igang med en sparepolitikk setter ned omløpshastighe- ten fra 200--pr. år til 20-- da er det pengeteknisk sett 90 milliader "forvunne som dugg for solen. Høyere magi.

Det er de økonomiske drifter og impulser som er dominerende i vår tid. Og de leder vår vilje .

John Langvad

Norge, Ban Ki-moon og Trygve Lie

Av: Hjalmar Markussen, Botnhamn.

Generalsekretær i FN Ban Ki-moon har gjestet Norge. Før ankomsten skrev FN ambasadør Mona Juul et hemmelig notat til Utenriksdepartementet hvor hun karakteriserer Ki-moon som

«en konturløs generalsekretær med lite karisma». Vel ferdigskrevet sørget hun for at notatet ble lekket til Aftenposten. Hun er jo norsk diplomat må vite.

I Morgenbladet(28 aug,-3. Sept.) skriver avisen på lederplass at FN aldri har hatt en sterk leder. Og føyer meget riktig til at unntaket er svenske Dag Hammarskjöld.

Men hva med den fantastiske nordmannen Trygve Lie som var FN's første generalsekretær.?

Her er et par historiske tilbakeblikk.

Etter et opphold i FN skriver tidligere justisminister Jens Haugland(1910 - 1991) i sin bok «Dagbok frå Kongens råd» (Det Norske Samlaget 1986) .

«Eg trur funksjonærene likar Dag Hammarskjöld. Dei lika ikkje Tryve Lie – iallefall ikkje på slutten av funksjonstida hans i FN. Dei fortalde t.d. at Lie ikkje ville gå saman med nokon opp eller ned i heisen. Han var for stor til det. Og han ville hindre Hammarskjöld i å bli etterfølgjaren Mellom anna fortalde ambasadør Sivert Nilsen at Trygve Lie satte ut det ryktet at Hammarskjöld var seksuelt persvers, og derfor ikke ville være rette mannen som generalsekretær.. Dette slaget under beltestaden, hadde Hammarskjöld og andre vanskeleg for å gløyme».

Og at han ikke var glømt ser man da Gerhardsen ville å sende Trygve Lie FN i 1961. Da kom det tilbakemelding fra Hammarskjöld om at han ikke ønsket å få Trygve Lie «over». Og Haugland skriver «---eg trur no det er rett at Hammarskjöld vil betakke seg for å få hjelp av ein slik politisk mastodont som Trygve Lie. Han er stormannsgal og firkanta og ein raud klut andsynes Sovjet».

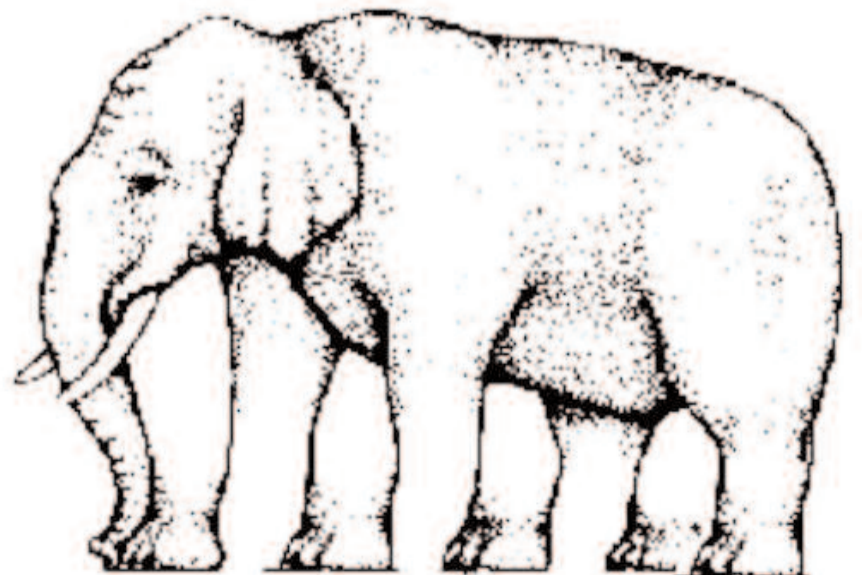
Historiene om tidligere generalsekretær Trygve Lie er mange og tildels skremmende. Men det var kanskje det Ban Ki-moon fikk kjennskap til da han møtte kritiske norske journalister og utenriksminister Jonas Gahr Støre foran bautaen til Groruds store sønn forleden – banditten alle nordmenn er så stolte av?

Når det kveldar.

Av Armand Edgar Nyhus

Når det kveldar
og mørkeret legg seg
over jorda,
fell det liksom ei ro
over vår sinnsjuke verd.
Men dei dulde kreftene
vil ha makt over oss,
og straumen under yta
som vi ikkje ser, kan fort få tak
og føre eit menneske vill
og ut på vegar
det ikkje kjenner enno,
men som fangar oss
i vårt eige ubevisste garn.

Men vi lever i dette ubevisste
og livet ter seg
som om alt
var berre flaksen
om vi bergar så er alt hårfint og blir vi fanga og drege ned
i den dulde verda,
så er vi ikkje fri,
men vi ber byrda fra kulturen som kanskje blir gitt oss
i ein sprøytespiss
med heroin som eit merkje som fortel
at vi er born av tida
i ei verd som fører krig
mot brør og søstrer,
i staden for
å gje ei utstrekkt hand
som gir det gode
frå seg
slik at livet
grør i staden for å døy.
Mørkeret har lagt seg no og alt synest fredsælt,
men dei dulde maktene arbeider utan stans. Dei har planar
om nye krigar,
nye vapen, meire narkotika, kapitalen må ha
avsetnad,
og raketane med giftgass
står klare
til å drepe oss alle, og nøytronraketane
let etter seg ei tom verd med spøkelsestome byar
ein science fiction
som det ubevisste menneske
ikkje skjønar rett enno.

How many legs does this elephant have?

SETT NOK, LEVD NOK

En dag
når det spraker i horisonten
og dagsnyttstemmene skjelver
skal jeg kjøpe en motorsykel
med stereoanlegg på styret
må være støtsikker, sier jeg

Så skal jeg kjøre Europaveien over fjellet
kjenne vinden fosse forbi
fortere og fortere
mens Sheila Chandra synger:
I was born on the wings of the dawn
like a thief in the night you came to me
and stole my heart

I svingen
før vannet der jeg en gang fikk en fisk
skal vi fly
motorsykkelen, Sheila Chandra og jeg

Vi lander mellom steinene
Bruce Springsteen tar over tapen:
The times are tough now
Just getting tougher
This world is rough
It's just getting rougher

Med gjenklistra øyne
og frisk blodsmak i munnen
skal jeg oppsummere det som har vært
smile lykkelig mot horisonten
med knuste tenner
Cover me
Come on baby, cover me

Gitarsoloen fra Steve Van Zandt
slokker lyset
jeg bolter døra

Odd Erik Rognan
Juli 1985

ODD ERIK ROGNAN

Nordnorsk Forfatterlags mangeårige medlem
Odd Erik Rognan fra Narvik døde lørdag 19. september. Bisettelsen fant sted tirsdag 29. september kl 1400 i Fredskapellet i Narvik. Odd Erik var medlem i forfatterlaget fra 80-tallet og har vært styremedlem og nestleder.

Hadde selv den store glede å være i styret sammen med Odd Erik. Vi lyser fred over hans minne ved å trykke hans dikt fra 1985, "Sett nok, levd nok."

DOJ

Ja - De penga - - -

Når alle stater har gjeld- hvem er det da at de låner penger av? På Island lånte man penger i banken og disse ble brukt til å kjøpe aksjer i samme bank. Og disse aksjene ble brukt som sikkerhet til å låne ut nye lån. Bl. a. dette gjorde Island, så i løpet av en natt så falt verdien på den islandske kronen med helle 33%.

Samme dag stengte man børsen og de tre største bankene ble overtatt av den islandske sentralbanken med en gjeld på nesten ti ganger islandske B.N.P.

Alt dette fordi de hadde levd for høyt på lånte penger. -Ja hva er penger? Vi kan starte med å påstå at penger er skapt av ingenting- tatt rett ut av luften- av

sentralbankene og blir lånt ut til samfunnet. De blir lånt ut med krav om renter som må innbetales i tillegg til lånet. Så samfunnet skylder altså mer penger enn det som blir laget av penger. Det skapes mindre penger enn det kreves inn. Uansett hvor mye penger vi har, så skylder vi tilsvarende pengemengde pluss rentene.

Dermed må pengemengden hvert år økes med summen av alle rentene som er krevd på tidligere lån. Vi får en eksponentiell vekst er en matematisk umulighet.

Systemet vil kolapse før eller siden. Og det er det vi ser over hele verden idag.

Ja- vi kan rolig slå fast at vårt økonomiske system er ubrukelig til å skape gode samfunn. Det er sorterende- noen mennesker blir utrolig rike, og andre blir fattige uteliggere, narkomane eller alkoholikere. Og systemet er årsak til mange kriger for disse redder landenes arbeidsplasser og økonomi.

Det er nå så mange som kritiserer denne globaliserte økonomien og påviser feil etter feil. Men det er ingen som hittil har lagt frem et nytt og bedre økonomisk system til å overta.

På data er det mange hjemmesider til å påpeke feilene. F.eks. "Samfunnsliv" som startet opp 1931 og kommer nå ut med 6 store nummer pr.år.

Avisen bygger på B.D.Brochmanns sosialrevolusjonære påstander, som bygger på tankene om de fiktive og realever-

dier. Og ikke minst dette misforholdet mellom produksjon og økonomi. For dersom produksjonen blir for stor- da faller prisene, med konkurser og arbeidsløshet som resultat. Det svekker oppgaven for målet for all produksjon er at det skal bli nok av varer til alle til billigst mulig pris - ja kanskje til nullpris. Men i vårt tilfelle så er prisene det viktigste. De må stadig økes for at systemet skal bevares.

Idag er der mange høyt utdannede ungdommer som på data går utålmodig tilverks for å oppklare økonomien, ved å forske på hvorledes den fungerer. De mener at pengene blev til ved en ide hos en gullsmed, som fant ut under prosessen at der blev liggende noen verdier (mynter) i hans pengeskap som egentlig ikke var hans.

Han laget sedler på verdier han ikke hadde- til utlån. Dette var starten på bankvesenet- historiens mest lønnsomme og svindelaktige bedrift- man bare tryllet frem verdier" ved hjelp av litt blekk og papir. Det behøves ikk en trylleformel engang.

Når sentralbanken skaper "nye" penger så lånes disse ut til samfunnet- med krav om renter, som rentebærende lån. Derfor er penger lik gjeld. Så alle pengene som finnes er nemlig til syvende og sist gjeld til en utlåns-institusjon.

Kisepakkene er gså rentebærende lån. Dskal betales tilbake med renter, og er en økning i pengemengden. Da vil de pengene so allerede finnes der miste litt av sin verdi- de må konurrere om de samme varene og tjenestene. Det er ikke varene som er blitt dyrere, det er pengene som er blitt mindre verdt.

Ja slik forsøker de unge på nettet å finne løsningen på finanskrisa. Men det blir vel ingen forandring før vi blir enige om at dette er ikke et pengeproblemmen et fordelings-problem. Dersom vi produserer nok av alle ting til alle, som nå- så er det nedvurdering av menneskeheten- dersom vi ikke finner en ny og bedre fordeling av godene.

John Langvad.

300 000 som lider av sjukdomsom ikkje kan få hjelp

Dette landet fører inn so mykje palmeolje som svarar til 3 liter kvar.

Store vidder med regnskog blir hogd ned av ein som plantar palmer og pressar ut palmeolje. Den er billig, men lønner

det seg når den legg seg i årene og ødelegg helsa?

Er det nødvendig av eit rikt land og ødelegge naturen som er viktig?

Palmeolje blir brukt i mange slag mat hørde eg so som kjeks og margarin m. m.

Helsemyndighetene burde vel tenke helse og ikkje pengar?

19.8.2009 –

Ingrid Lia, 3810 Gvarv

NOBELS TESTAMENTE

Utdrag fra Alfred Nobels testamente vedrørende Fredsprisen: "and one part to the person who shall have done the most or the best work for fraternity between nations, for the abolition or reduction of standing armies and for the holding and promotion of peace congresses."

Her tales det om å fjerne eller redusere stående hærstyrker som et grunnlag for prisen. Ser man på denne bakgrunn tildelingen av Nobels Fredspris til Barack Obama, er det noe som skurrer:

Obama øker nemlig hærstyrkene i Afghanistan.

DOJ

Sviket mot samene

Kanadiske myndigheter hentet tre samefamilier fra Kautokeino til Canada i 1931 for at samene skulle lære inuittene reindrift. Til høyre på bildet Aslak Tornensis og hans kone Susanna og deres datter Anne Susanne, 7 år gammel, i Ottawa mens de venter på videre transport til Mackenzie-deltaet i Nord-Canada (Foto: A.E. Porsild, bestyrer ved reindrifstasjonen ved Mackenzie-elven. Det er Anne Susannes historie fra sin kanadiske barndom DOJ nå arbeider med)

Av Dag Ove Johansen

Den samiske befolkningen på Nordkattoten har levd under et kolossalt press gjennom århundrer. I lange perioder var det opptil fire land som skattla dem: Russland, Finland, Norge og Sverige. Flyttsamenes nomadiske tilværelse med vandringer som fulgte reinens vandring, gjorde dem uglesett blant de fastboende. Det samme gjelder for så vidt det som tidligere kaltes sigøynere, nå Romfolket, noe som ligger utenfor denne artikkelens tema. De fastboende ("De som har begge beina på jorda står stille", sitat Tor Åge Bringsværd) følte seg uttrykke på disse vandrerne som man aldri visste hvor befant seg til enhver tid. Her finnes mange negative beskrivelser av fjellfinnene, lappene eller samene gjennom tidene i både folkelige og vitenskapelige verker.

Norge burde tidlig tatt lærdom av at både amerikanske og kanadiske myndigheter var i Norge før og etter 1900-tallet for å engasjere norske samer i kontraktsarbeid på reindrifstasjoner i Alaska og Canada. I 1894 og 1898 dro to puljer med til sammen over 120 mennesker fra Kautokeino over til Alaska for å lære eskimoene (inupiat og yupiker) tamreindrift på Sewardhalvøya. Mange av disse menneskene giftet seg med lokabefolkningen og fremdeles går mange av de vanligste samiske etternavnene igjen i disse områdene. Canada fulgte opp dette i 1930-årene da tre samiske fa-

milier fra Kautokeino ble engasjert på kontrakt for å hjelpe inuitene med tamreindriften.

Både amerikanske og kanadiske myndigheter fremhevet samenes kunnskaper og intelligens og lærevillighet. Dette står i grell kontrast til bl.a. skoledirektøren for Finnmark som i 1924 beskrev samene som et degenerert folkeslag utenfor all mulighet for læring. Denne mannens navn var Brygfeld og kom fra Korgen i Nordland.

Norske myndigheters undertrykkelse og metodiske forsøk på å assimilere et helt folk og slette deres identitet og språk og kultur, er skremmende lesning. Dette sviket mot samene har ført til mye elendighet for mange generasjoner av samer. Mange av samisk ætt har derfor sett seg nødt til å trekke seg ut av sine røtter for å bli "nordmann", glemme sin kultur og sitt språk i skam.

Skamfølelsen sitter langt inne og er dyp fremdeles hos mange. Selv de med samiske røtter vedkjenner seg ikke dette og går til hatske angrep på sine egne og dermed sin egen identitet noe som skaper store personlighetsmessige problemer på lang sikt.

Hatet og motstanden mot det samiske har kulminert i hageladninger mot tospråklige veiskilt i bl.a. Kåfjord i Troms. Selv om både Sverige og Finland har innført slike to-språklige veiskilt, har jeg til dags dato ennå ikke sett noen av dem blitt harvet i stykker av skuddsalver fra hatske medborgere i disse landene. Finnmark står vel i en særstilling n.d.g. hatet og sviket mot sine egne. I Båtsfjord sitter

en amatør-arkeolog som hevder at samene ikke er Finnmarks urbefolkning, noe det populistiske Fremskrittspartiet har tatt til sitt bryst uten noen som helst motforestillinger. Partiet hamrer løs med dette "løskruttet" og dermed får Frp den største oppslutning i Finnmark gjennom tidene. Tre Frp'ere er nå kommet inn i Sametinget ved årets valg. De har gått til valg på ett eneste budskap: Sametinget skal legges ned. Alt dette kalles for fremskritt. Slik går det når Frp ikke er villig til å gå litt grundig inn i samenes forhistorie og ta på alvor de overgrep de er blitt utsatt for gjennom tidene.

Frp sier ingenting om at store deler av Finnmark ble invadert av folk sørfra på grunn av myndighetenes angst for at Finnmark med alle samer og kvener (med sannsynlige russiske kontakter) kunne føre til femtekolonister og kommunisme i fylket. Derfor ble bl.a. Pasvikdalen befolket, etter ordre fra myndigheten, av folk til å stole på, fra Gudbrandsdalen og Østlandet. Dette skjer så sent som i 1950-årene. Samene ble altså her presset ut av sine områder fordi de kunne være potensielle landssvikere.

Frp sier heller ingenting om den massive fornorskningen i skolene i Finnmark. Det var forbudt å snakke samisk blant barna på internatskolene. Alt foregikk på norsk. Sameungene skrev av norske ord fra tavlen i sine skrivebøker og skjønte ikke et kløyva ord av det vestlandslæreren skrev og prekte. Ikke rart en av dem etter 14 dagers skole gikk opp til læreren og sa at han var den verste læreren hun hadde hatt, alt var meningsløst

og nå sluttet hun skolen for godt. Vedkommende hadde vært en av de ungene som deltok i Canada-prosjektet og kom hjem til Norge og Finnmark i 1938. Hun snakket flytende engelsk og ga altså den læreren en salve på engelsk, noe han selvsagt ikke skjønte et ord av. Hun ga tilbake noe av hans egen medisin. Formodentlig skjønte han at hun var sint, uten at det antagelig gikk særlig inn på ham.

I tillegg ropes det ut om at Finnmarksloven er bare til for samene. Da må det stå særdeles dårlig til med lesekunnskapene for disse menneskene når den innprenter ganske tydelig at rettighetene i Finnmark gjelder alle – ALLE – i Finnmark. Poenget er at de som bor utenfor fylket må ta hensyn til de nye reglene som skal gjelde for fiske og fangst.

Sviket mot samene fortsetter i nye spor og med mer snedige og innfule metoder. Frp er prototypen på denne nye trenden mot alt som har med samisk språk og kultur å gjøre. Og partiet er et lovlig norsk politisk parti så nå kan samehaterne ergre seg og forbanne alt samisk nord og ned på en lovlig måte med støtte fra bl.a. mennesker som Per-Willy Amundsen, en av de flinkeste i klassen m.h.t. angrep på den samiske identiteten.

Og de kaller det altså for fremskritt. Jeg kaller det mange skritt tilbake. Helt tilbake til skoledirektør Brygfelds holdninger og mentalitet i 1924 da han bokstavelig talt trakket samefolket ned i skitten med sin famøse uttalelse om de degenererte lappene.

UTDRAG FRA

Omsorg og overgrep

(Gransking av barnehjem, skolehjem og fosterhjem benyttet av Trondheim kommune fra 1930-årene til 1980-årene. Rapport fra granskingsutvalg oppnevnt av Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og avgitt 8. mai 2007)

I Samfunnsliv nr. 3-2009 var førstesi-deoppslaget historien om en tidligere elev ved Fauske off. skole/Røvika skole (statlig spesialskole) som fikk 500 000 kr i erstatning fra sin hjemkommune for overgrep ved institusjonen. En annen tidligere elev fikk 725 000 kr fra hjemkommunen for overgrep ved Fauske off.skole/Røvika skole samt 250 000 kr fra staten (billighetserstatningen). I det etterfølgende er forklaringer fra to tidligere elever ved denne spesialskolen som granskingsutvalget la frem i sin omfattende rapport i Trondheim.

DOJ

Elevenes forklaringer

Den ene gutten bodde på Røvika skole på andre halvdel av 1970-tallet. Han kom fra foreldrehjemmet og overgangen til Røvika var helt forferdelig. På skolen var det gutter fra hele Norge. Det var tre ulike bygninger som ble brukt som internat. Han bodde på to-mannsrom.

Guttene hadde felles stue, kjøkken og dusj. Maten var bra, og kokka var en trivelig dame. Han fikk imidlertid ofte måltidsnekt som straff. Det medførte at han ofte var sulten. Han kan ikke huske at han noen gang fikk nye klær. Han var hjemme i feriene, men det var svært uforutsigbart om han fikk dra hjem.

Gutten var liten, spinkel og ung i forhold til mange av de andre guttene. Guttene var de verste av de verste i Norge. De var harde, tøffe og annerledes enn han selv.

Han ble en slags hoggestabbe og utsatt for mobbing, slag, spark og trusler fra de andre elevene. Det var mye knuffing og slåsskamper, hvor han ble trukket inn. Han var også nødt til å ta på seg skyld for hva andre gjorde.

Gutten ble seksuelt misbrukt av andre elever. Han måtte kle seg naken og onanere flere av de større guttene. Det var trusler om vold hvis han ikke gjorde det. Han vet at flere gutter opplevde det samme. Guttene truet seg også til andre former for seksuell aktivitet med eleven. Dette pågikk hele tiden mens han var på

Røvika. De var på forskjellige turer til Svolvær og Sulitjelma. Gutten ble misbrukt av andre elever på disse turene. Han bygget opp sterk aggresjon. De voksne lukket øynene for alt som skjedde mellom guttene.

Det var utrygt å forholde seg til de voksne. De slo daglig med ungene. Mye av det han opplevde fra de voksne var ren avstraffelse. Det var slag, ofte med flat hånd i ansiktet og spark i siden. Han visste aldri når slagene og sparkene kom. Alle lærerne var hardhendte, men noen kunne være verre enn andre. Det var som om det hadde vokst fram en kultur med vold. Rektor var en djevel; han slo og sparket gutten.

Kona til rektor forsøkte å ta gutten i forsvar, men det hjalp ikke. Det var en psykolog der, men det var ingen hjelp å få fra ham. Han kan ikke huske noen som kom på tilsyn, eller at han noen gang var til lege eller fikk tannbehandling.

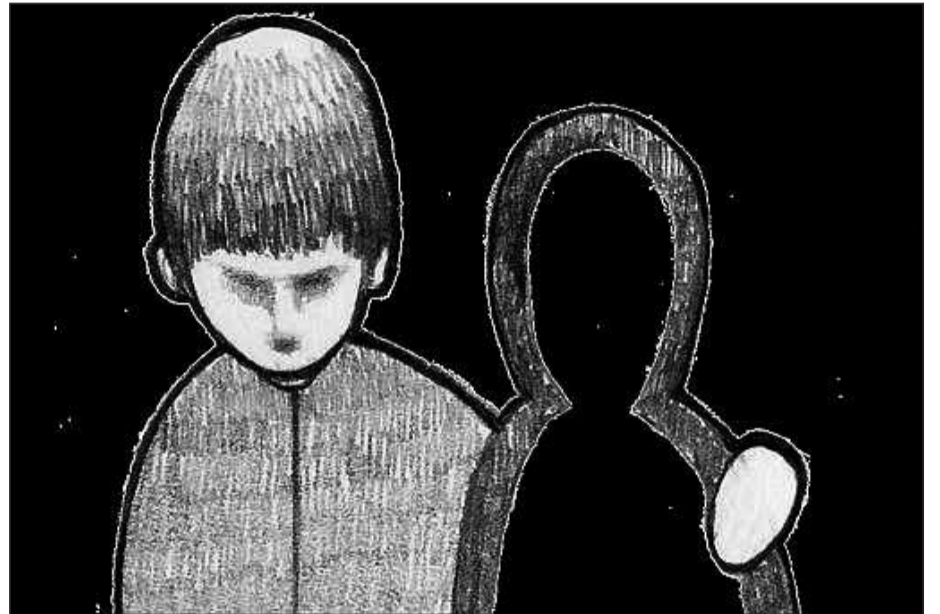
Den andre gutten kom til Røvika skole på slutten av 1970-tallet.

Det var ca 30 gutter på skolen, fordelt på tre internater. De yngste guttene på 10 - 11 år bodde på Skogly, 12 - 16 åringene på Tunet, og de eldste, opp til 18 år, bodde på Åsheim. Eleven tror at det var en egen leder for internatdriften. Hvert internat hadde egne nattevakter. Skolen hadde vaktmester, kjøkkenpersonell og folk til renhold. Det var et eget skole- og administrasjonsbygg.

Det var en sløysdal og noen klasserom. Hver klasse hadde 2 - 3 alderstrinn, men de hadde opplæring i samtlige fag, og den enkelte fikk oppfølging i forhold til alder. Det gikk bra med ham på skolen. Det var spisesal i hvert internat. Maten var god, og de fikk spise seg mette. Alle elevene hadde egne klær.

Fra første dag vantrivdes gutten. Det var greit å forholde seg til de fleste av de voksne, men det var ingen som eleven kunne være fortrolig med. Omsorg og nærhet var helt fraværende, både fra medelever og de voksne.

Dersom en elev ble urolig og voldsom i klassesituasjonen, ble han holdt omkring til han roet seg. Fysiske avstraffelser forekom aldri. Overgrep foregikk ikke fra de ansatte, men mellom elevene. De eldre guttene ga de yngre juling for å få kontroll over dem. De yngste guttene ble oppmuntret av de eldre til å forsøke sniffing og hasj, og de ble opplært til skadeverk og kriminelle handlinger. Eleven

stiller et stort spørsmål ved hvorfor ikke de ansatte grep inn. Det luktet løsningsmiddel av elevene, en kunne se at de var beruset, men det ble aldri gjort noe.

Røvika hadde en stall med hester. Eleven og en del av de eldre guttene var ofte i stallen hvor de uten lov matet og salte hestene, og de ble ofte tatt. Da fikk de juling, ørefiker og klask på baken av stallkaren som var meget hardhendt.

Gutten ble utsatt for seksuelle overgrep fra andre elever. Han forteller om en episode like etter at han kom til Røvika. Han ble invitert på rommet til en av guttene.

Der satt tre av de eldste guttene. Han ble beskyldt for å ha stjålet en brusflaske, og fikk juling. Han ble slått i magen med knyttneve, og han begynte å gråte. Deretter måtte han ta av seg benklærne og sette seg på huk over ei glassflaske. Han ble presset ned over flasken slik at den gikk opp i endetarmen. Dette gjorde veldig vondt. Han husker at han falt over ende og flasken sto fast i endetarmen.

Han gråt, men fikk klar beskjed om at han ikke fikk forlate rommet før han sluttet å gråte. Han skulle få brus fra en annen flaske som trøst. På denne flasken var det urin. Han fikk brekninger, og klarte ikke å drikke mer. Han fikk en ny flaske som han skulle få skylle munnen med. Denne flasken inneholdt såpevann, og han fikk igjen brekninger og måtte kaste opp. Han fikk da beskjed om at han måtte samle opp oppkastet og spise det, for de skulle ikke ha noe slikt griseri på rommet.

Han gråt fortsatt. På nytt fikk han beskjed om at han ikke fikk forlate rommet

før han sluttet å gråte. Til slutt ga de ham klar beskjed om at han skulle holde kjeft, ellers skulle han få enda verre behandling. Gutten kjenner til at det foregikk noe seksuelt mellom de eldre og yngre guttene på hans internat. Han vet også at tidligere elever kom med bil og hentet gutter.

Gutten fikk oppnevnt en støttekontakt som hadde nattevakter på skolen. Etter en stund ble gutten bedt med hjem, hvor støttekontakten ønsket å massere ham på ryggen, deretter brystet og magen. Etter hvert begynte han å berøre penis. Gutten fikk reisning, og støttekontakten begynte å onanere ham. Gutten onanerte også støttekontakten. Den siste sommeren han var på Røvika ba støttekontakten ham med seg på biltur i Europa.

På turen gjennomførte støttekontakten flere overgrep.

Eleven følte seg aldri presset eller truet, men at dette ikke var riktig, og han følte skyld. Gutten kjenner ikke til at ansatte forgrep seg på barna.

Gutten bar alltid en redsel inni seg for at han skulle få mer juling og bli utsatt for flere overgrep. En gang ble han kjørt til Bodø sykehus. Han ønsket å ta livet sitt.

Han fant seg noe å sniffe på, og sniffet så lenge at han ble alvorlig syk. Gutten husker ikke om han noen gang ble kontaktet av noen utenfra med hensyn til hvordan han hadde det på Røvika. Han kan ikke huske at det var noen fast helse-søster eller tannlege på skolen

Intet nytt - - -

horer som Jesus yndet å innby til gjestebud i tide og utide til stor forskrekkelse for den tids moralister.

Likevel blir frimureres enker tatt hånd om av logens nestekjærlige menn.

Hvem denne «nesten» egentlig skal være pr. definisjon kom ikke klart frem i Dagbladets reportasje.

Så er en kommet til «selvet». Man lærer

seg selv å kjenne i logen sa en frimurer til Dagbladet.

Jesus på sin side lærte seg selv å kjenne ved å rømme ut i ørkenen, i ensomhet, for å nå inn til dybdene i seg selv. Det ble sågar på den tid Jesus levde sagt at der to eller tre var samlet var det en tendens til at «djevelen» selv dukket opp midt blant dem og forvirret talen og skapte splid.

Hva er det som skal skje når frimurerne i det halvmørke seremonirom henter frem likkister og snakker om døden?

Og hierarkiet slipper vi ikke unna i Frimurerlosjen heller. Til tross for at den store læremester Jesus sa det ikke skulle være noen forskjell på herre og tjener.

Sluttkommentar:

Hemmelige organisasjoner som Frimurerlosjen må regnes som den viktigste bevarer av det bestående. I og med at man bekjenner seg til den tradisjonelle kristendom slik kirken av i dag lærer, vil det aldri blant Frimurerlosjens medlemmer oppstå samfunnskritikere eller sam-

funnsreformatorer enn si kirkereformatorer. Kritikkk av det bestående fra annet hold vil da også bli møtt med mottiltak fra det hemmelige kollegium. I tillegg oppdrar Frimurerne sine oppvoksende barn i den riktige tro på Gud, fedreånd, myndighet osv.

Som historien hittil har vist vil utviklingens store åndelige nyvinninger komme fra enkeltmennesker som står fritt og ikke fra grupper, organisasjoner, sekter eller lignende.

Bevissthetslivet

Av Armand Edgar Nyhus

Vi lever i en oppreven tid og menneskene får psykiske problemer og det er et bevis på at bevissthetslivet i oss arbeider med å komme frem til erkjennelse av livet og den verden vi lever i. Tømmermannen fra Nazaret og B.D. Brochmann sier at mennesket må vandre i lyset, altså i bevisst liv, men verden slik vi ser den er i det ubevisste, og vi ser kriger og konflikter og stor urett begått mot den svakere part fordi bevisstheten om mennesket og livet for øvrig ikke er tilstede i oss slik at vi lar våre handlinger bli i kjærlighet til våre medmennesker, men vi er bortskjemte og selv gode (egosentriske) fordi vi lever i en del av verden der vi har rikdom i penger og naturressurser som olje og mineraler og skog og jordbruk og industri slik at vi har boliger og luksus i form av teknikk og nok av mat og klær. Verden med dagens teknikk er internasjonal, det vil si: Vi flytter oss fra verdensdel til verdensdel på noen timer, vi er blitt en helhet og er slik en stor søskenflokk hele verden tilsammen, vi er søstre og brødre, og er avhengige av hverandre i det vi kjøper varer som vokser eller er produsert i et land langt unna oss som vi importerer fra, og slik er vi blitt avhengig av hverandre.

Når de psykiske problemer griper om seg, så er det også et tegn på at den verden vi lever i er syk, menneskene reagerer ubevisst bevisst, eller bevisst ubevisst

og fortrenger erkjennelsen av den verden det lever i ved å finpusse den for sin erkjennelse, og det får en neurose, eller en tvangsadferd, og vi ser at verden ruster opp, vi er midt inne i en verdensomspennende økonomisk krise, og viss det ikke er forandring i planene til pengebarone så er det den tredje verdenskrigen vi står ovenfor, eller en ny verdensordning med små konflikter mange steder i verden.

Kristus er verdens frigjører i det han er dybdepsykologen som arbeider på det mentale plan, han vil høyne vårt bevissthetsliv, han sier at vi ikke skal sette lyset under en skjepp, men lar det lyse for alle som er i huset, (som ennå er i seg selv, og ikke er bare utenpå), det er bevissthetslivet som viser oss verden slik den er. Men slik det er i dag kolliderer vi med byråkrati og fariseervelde, som har tatt kunnskapens nøkler til seg, læreanstaltene med sin akademiske kunnskap som er i strid med livslovene og hindrer mennesket i å komme inn i det frie samfunnet som er vårt indre Guds bilde, paradiset vi alle bærer med oss der mennesket har en ny økonomisk forståelse og innsikt, den dekapitaliserte og rentefrie økonomi som samsvarer med livet fordi den representerer realverdiene, og vi blir fri i et desentralisert samfunn der livet kommer til sin rett.

Utdrag fra Folk spør.

Av Bertram Dybwad Brochmann

Innsendt av Armand Edgar Nyhus.

Et resyme:

Vi vil nu ganske kort søke å resymere en del springende punkter av denne vår fremstilling:

Erotikk er mer en sjelsdrift enn man før har erkjent og forholdet mellom mann og kvinne er mer av mental beskaffenhet enn av fysisk natur. Husk videre på at når vi taler om sjelsdrifter eller psykiske krefter, så tenker vi ikke bare på vårt bevissthetsliv, men især på det underbevisste, som er så lett mottagelig for suggesjon og annen usynlig påvirkning. Husk på at det underbevisste spiller en meget større rolle enn det bevisste. Viljen har meget lite å si i sammenligning med suggesjonen innenfra og fra omverdenen.

Sedelighetsforbrytelser er engang for alle å se som mentale utskielser som må behandles med mentale, ikke juridiske og parlamentariske midler og metoder.

Helhetens ansvar overfor individet har meget til felles med treets forhold til celler og grener. Et godt tre kan ikke bære onde frukter. Et godt samfunn klekker ikke ut forbrytere. Det vitale forhold mellom individet og samfunnet har ikke ennu vært erkjent, men dommedag skal innhente ethvert samfunn som ikke vil erkjenne dette vitale forhold og trekke alle konsekvenser av det. Jeg forstår godt de følelser som de foreldre må ha, hvis datter er mishandlet av en sedelighetsforbryter. Men glemmer disse foreldre at forbryteren også har foreldre. Man hører så lite fra disse foreldre. Hvor er forbryterens mor? Hun som er mor og kvinne må da vel ha litt å si når gutten hennes skeier ut? Mor må da vite og forstå at gutten var ikke slik da han kom til verden. Hun må fatte og begripe miljøets trykk? La meg i denne forbindelse peke på at all denne snakk om arv og arvelighet som regel er en misforståelse eller beror på frykt og ond samvittighet. Vi overdriver ganske mye våre forestillinger om arveligheten. Naturligvis arver vi forplantningsdriften, men vi arver ikke forbrytelsen. Vi arver i regelen langt mer de sterke oppadsværende drifter. Bare se på vår skjønne og friske ungdom i nåtiden. Stort sett har den arvet viljen til å komme meget høyere og lengre enn sine foreldre og forfedre.

Slutt også med denne sykelige dyrkelsen av våre forfedre. Det fører ikke fremover, men bakover. Jeg ærer og dyrker ungdommen – for jeg tror på livet og utviklingen.

SAMFUNNSLIV 1999:

BARNAS SAMFUNNSLIV

Eksempelvis forslag og spørsmål til Nordens barn og ungdom:

Barnas Samfunnsliv (BS) er ment som et feresiders innlegg i Den nordiske åndsavisen Samfunnsliv. – Hva barn ønsker og vil, presses foreldrene også til å ville. Men en invitasjon til alle (gjennom skolene) Nordens barn og ungdom om individuelle ønsker og syn på framtidens samfunn åpnes et enormt marked for «nye» Samfunnsliv. Barn elsker å tegne og skrive, så mye interessant og tankevekkende kan komme til å stige opp fra «Folke-dypet» og inn i Samfunnsliv! – Litt infame må vi ha lov å være og et «bestselger»-spørsmål til barna kunne være: Har du noen gang følt deg utsatt for overgrep og seksuelt misbrukt? – Dermed kunne det settes lys på mørketallene som Kvinnefronten hevder finnes om dette temaet.

Ved invitasjonen til barna skal poengetes: For å få innlegget ditt trykket i BARNAS SAMFUNNSLIV må du skrive under fullt navn og hjemsted. I noen tilfeller kan du ønske å skrive anonymt (ukjent). Da må du også oppgi fullt navn og adresse til BARNAS SAMFUNNSLIV, men kan bruke merke (pseudonym) under innlegget, eksempelvis «Optimist», «Livsglad», «Irritert» osv.

Spørsmål:

1. Hvilke samfunnstyper ønsker du for framtiden? Fri konkurranse og alles kamp mot alle, eller samarbeid og fellesskap til alles beste. Med minst mulig pliktarbeid og mest mulig lystbetont, frivillig omsorgsarbeid og innsats for fellesskapet, slik at ingen føler seg utenfor i samfunnet?

2. Ønsker du anledning til å velge samt forsøke deg i flere typer arbeid og utdanning (i hjemland eller i andre land) til du finner ut hva som passer best for deg?

3. Ønsker du skolepauser med anledning til å prøve praktiske håndverksfag og teknologi samtidig med eksempelvis besøk og arbeid i samme fagene i utlandet med vekt på språk og åndelig skolering (undren over verdens mysterium og mirakel)?

4. Tror du på ordspråkene som sier: Der det er vilje, er det veg! Alene greier en lite, sammen greier vi alt? – Tror du på forfatteren som sa: Tvil aldri på at vanlige mennesker kan forandre verden... det er ingen andre som har gjort det!?

5. Hvorfra har du dine beste minner? Fra barnehage, skoler, musikk-korps, idrettslag osv. eller fra samvær med nær familie og venner?

6. Finn selv på flere spørsmål og svar. – Eksempelvis: Hva mener du om intelligensen, allmakten og skaperkraften bak verden og stjernene... det som de fleste opplever som Gud? – Hva mener du om vennskap, kameratskap? Kalles begjær og eiétrang til et annet menneske feilaktig for kjærlighet? – Hva er ekte kjærlighet? – Er det demokratisk å si til en baby: Du er prins! Du er mere enn meg ... du kan bli konge, selvom babyen når den blir ungdom kanskje mest av alt ønsker å bli snekker? – Hva mener du om krig? Er det riktig at tjuetårige ungdom kan tvinges i krig mens famtiårige foreldre glemmer seg i tilfluktsrommet? – Skriv, skriv, skriv til BARNAS SAMFUNNSLIV!

PS: Forslagene tror vi kan bli «gullkantet» og dermed kan tenkes stjålet og kopiert av andre. Derfor stemples de med alle rettigheter til Humania-Konseptet ved undertegnede. Dog slik at rettighetene totalt gis til Nyorienteringen/Samfunnsliv som uavhengig stiftelse.

All rights reserved. This is presented in

accordance with international laws on intellectual property rights.

Alle rettigheter reserveres. Dette presenteres i henhold til de internasjonale åndsverkslovenes rettighetsregler.

Humania-konseptet
Ove Nielsen
Bellevue-Senteret,
2613 Lillehammer
5. oktober 1999

Støtt
SAMFUNNSLIV

Livets utfordringer

Av Egil Lindholm

Det første vi mennesker opplevet etter at vi var født, var lyset.

Det er uomtvistelig at vi nordboere etter en vinter ser frem til vårens komme med lys og liv, for lyset er alle tings opphay.

Hvorledes står det så til med den mentale helse hos menneskene i vår tid? Mange mennesker har blitt utsatt for rettsforfølgelse og havnet i fangenskap. Mange er blitt drept på grunn av sin ånds-kamp for menneskerettigheter og for åpen tale. Chai Ling er et eksempel på at man kan føre sin kamp mot ondskapen med menneskelig verdighet.

Hva savner vi så? Det INDRE LYS, som Chai Ling prediker. De beste mennesker har alltid latt seg lede av det indre lys. Til alle tider og under alle himmelstrøk har en gruppe mennesker trodd på det. Det har vært søkt av buddhistene i Orienten, av de gamle hebreere, egyptere og grekere. Middelalderens kristenlitteratur er besjelet av det.

Skjønt de forskjellige trosbekjennelser og kirkens former forvandles, og alt det forgagne er underkastet tidens innflytelse, lever allike-vel læren om det indre lys videre. Grunnen er den, at

det svarer til et uutslettelig instinkt i mennesket. Den største skjønnhet et ungt menneske kan komme i besittelse av er den det erverver seg ved å la det indre lys brenne klart.

Mental helse synliggjøres gjennom vår livsinnstilling, vår medmenneske-lighet. Tro mot det gode, tro mot seg selv. Tillit til hverandre.

Alle våre tanker, ord og gjerninger bærer frukt etter sin art, ifølge loven om årsak og virkning, sæd og høst. Dette gjelder så vel det gode som det onde. Var det ikke slik, ville tilværelsen ikke ha noen fast sammenheng.

Religionen har vært en av det mest inngripende og skjebnebestemmende krefter som historien i det hele kan oppvise, den har preget de forskjellige tidsaldre og satt sitt stempel på dem, både på det ytre og indre plan. Arkitektoniske og kunstneriske undere laget av kyndige, villende hender og skapende sinn, kjærlighetsevne og livs-fylde, kultisk visdom og livets ukrenkelige bud i udødelige skrifter.

Kristendommen har gjennom tidene hatt stor innflytelse på vår mentale helse. Den har også blitt utnyttet av mennesker for å fremme sin "egen makt og ære".

Den danske prest K.S.Nielsen har enkelt og inderlig uttrykt hva kristendommen egentlig er: "Alt religiøst er dypest

sett en vurdering av ånd og hjerte, og i det religiøse er intet sannhet med mindre det også er kjærlighet. Bare det kjærlighetsfødte i sinnet er åndelig sannhet og evig liv."

Vi har alle hatt våre tunge stunder, men i kritiske situasjoner bør vi få frem i våre tanker alle positive sider ved livet vårt. Da blir vi mentalt sterke og føler en trygghet i oss selv.

Sjel og ånd styrkes og renses også når vi kan ta havet, storskogen og høyfjellet i vold:

Har du sett Gud i hans storhet, hørt den tekst naturen preker, sett de enkle ting, de samme ting, de tause menn som gjør ting, da lytt til viddene, de kaller på deg.

Som et lysende symbol på selvstendig tenkning fremstår Den hellige Frans av Assisi. Han ble, av sin samtid dømt som kjetter i for-bindelse med sin doktrine om "fattigdom i Kristus". Gjennom sin bønn og sine skrifter har han beriket kristenheten. Kristenlivet må som han prediker starte og leves med hjertet.

Ny moralsk innsikt vinnes alltid av mennesker som gjennom særskilt dyp innlevelse i den etiske kulturarv har vunnet modenhet både til å kritisere avsporinger og føre dens beste tradisjoner videre.

Et lysende eksempel på et slikt men-

neske er Albert Schweitzer. Han søker alltid sannferdigheten, som han mener er grunnlaget for det åndelige liv, og viser at veien til den går gjennom selvstendig tenkning og en forpliktende livsholdning. Den har ført frem til den etiske verdens- og livsbejaelse som han kaller respekt og ærefrykt for livet. - Den verdensanskuelse som grunner seg på respekten for livet, er i sitt vesen nær beslektet med kristen-dommen; den er like intens og bygger på en religiøs betonet etikk som går ut på virkelig kjærlighet. Dermed har vi en mulighet for at kristendommen og tenkningen kan komme i et nytt forhold til hverandre., et forhold som kan virke befruktende på det åndelige liv.

Den tid skal komme, har engang Henrik Ibsen skrevet, da kunst, religion og vitenskap smelter sammen til en høyere enhet.

Her to av Johan B. Hygens grunnsatser: "Etikk er ubegrenset ansvar overfor alt som lever." Videre: "Jeg tror på sannhetens og åndens kraft, derfor tror jeg på menneskenes fremtid."

Til slutt kan nevnes at vår mentale helse til en viss grad også er avhengig av fysisk aktivitet. Mosjon gir ro, søvn og et fredelig sinn.

Heksejakt i Praha

Av Svein Otto Hauffen

Heksejakt har lange tradisjoner - i alle ordets betydninger. I hvilket av dem man ønsker å se følgende eksempel, overlates til leserne.

Tsjekkias ministerium for regional utvikling har løst et stort problem: Det er blitt kvitt en heks, som i tre måneder gikk rundt i bygningen kamuflert som sekretær i presseavdelingen. I virkeligheten brukte hun sine okkulte evner til tyvting i kollegenes hjerner. Hvorefter hun sladret til opposisjonen. - Heldigvis avslørte ministeriets administrasjonsdirektør, Jana Brazdova, som omgående fikk sparken. Samtidig ble et par medarbeidere tatt på sparket og befordret samme vei - selv om de ikke hadde forhekset noen. De mener at det handler om hensynsløs utrensning av folk som mislikes av ledelsen, fordi de sier tingene rett ut. Åpen tale, hvor ting sies rett ut, istedenfor bak ryggen, er åpenbart tegn på fremskreden forhekselse. Så her måtte målbevisste spark selvsagt til.

Tilståelsen

Den mørkhåret stilige Jana Brazdova tilstår at hun legger kabal i fritiden. Denslags er selvsagt høyst mistenkelig, og naturligvis grunn nok til fraspark i alle retninger. Overtrolig også grunnen til at direktøren offentlig stemplet henne som

heks osv. Det innrømmer han å ha kalt henne, men det var bare en spøk, sier han. Ministeren selv, Petr Lachnit, sa ikke noe til den angivelige heksen, men overfor sin talskvinne Dagmar Placha, forsvarte han direktørens beslutning. Hvorefter han gav Placha sparken! Bedre føre var... Hun er sikker på at det var fordi hun hadde avslørt noe av hans pengeforbruk. Lachnit hadde f.eks. bevilget seg selv 152.000 tsj. kroner (ca. 35.000 norske) til «medietrening» foran et TV-program. I dette ukentlige programmet: «Kotel» (Helvete) utspørres politikere av vanlige folk fra hele landet. Det stilles ofte skarpe, til dels pinlige spørsmål. Bl.a. av programlederen, en kvinnelig «Kjell Arnljot Wiig». Derav programtittelen.

Pinligheter og pinebank

Hverken ministeren eller direktøren er imøtekommende med kommentarer til hekseriene m.m. Tsjekkias førende dagblad, Dnes, (Idag) fikk ikke engang svar på skriftlige spørsmål, som det etter avtale hadde sendt til Lachnit. Placha leter etter ny jobb. Det gjør Brazdova også.

Også i de mindre dramaer på verdensscenen, kan medvirkendes navn, stundom bidra til små glimt av den usynlige regissørs intensjoner. Ordet «Placha» betyr engstelig. (Og «plakat» betyr gråte). Mens «Lach nit» på tysk dialekt betyr Le itte. Greit å vite, om man er usikker på om man her skal le eller gråte.

Flere finner nok grunn til å lykkeønsle den rådsnare direktøren for den resolute fjerning av heksen, før hele ministeriet ble forhekset. Men noen bør kanskje vokte seg for heksekudd?

Jana Brazdova forsikrer at hun er en ganske alminnelig jente. Ja, tenk det! Meget mistenkelig. Eller for å sitere en muslimjeger i Trønder-Avisa: «Hvor naive går det an å bli?» Fra den historiske heksejaks første tid var mistenktes benektelse av å være en heks, blant de sikre kjennetegn på at hun var det! Dengang brukte man velprøvete in-

strumenter til å få fakta på bordet. De er fortsatt tilgjengelige ved pinebenken i «Torturmuseet» i Praha. Det sies at de virker overbevisende. Bare fremvisningen av et par slike, var nok til at kjetteren Galilei avsverget sin vranglære om at jorden beveget seg. Gamle Galilei forstod seg på mekanikk.

FREDSPRIS OG DERETTER KRIGSRÅD

Det er ubegripelig at Nobels Fredspris ble tildelt Barack Obama. Dette viser bl.a. det faktum at han holdt krigsråd om opptrappingen i Afghanistan samme dag han fikk prisen. I løpet av hans presidentperiode er nesten 4000 sivile drept i landet som også Norge deltar som krigsdeltager i. Jagland i spissen for Nobel-komiteen har dermed hyllet en av krigsherrene i Afghanistan...

DOJ

Fra debatt i svenske aviser. Kanskje norske såkalte kristne politikere skulle se nærmere på også?

Jesus skulle ikke selge våpen

Forleden arrangerte Kristdemokraterna i Sverige sammen med fagforbundet Metall, et seminar i riksdagen. Temaet var "Hvorfor behøver Sverige forsvarsindustrien?" At den trengs var det selvfølgelig utgangspunktet. Først ville de ikke gi adgang til noen representanter for Kristna fredsrorelsen eller Svenska freds. Når de til slutt slapp inn, fikk de ikke ytre seg. Fredsvennen fikk lytte men ikke åpne munnen.

Når jeg så at Alf Svensson var med i panelet tenkte jeg at han kanskje, som kristen, skulle fremføre noen kritiske kommentarer. Minne forsamlingen om våpenindustriens spesielle natur.

Produktene som forlater svensk våpenindustri er høyteknologisk krigsmateriell, laget for å drepe og ødelegge så effektivt som mulig. Jeg håpet at Alf Svensson skulle påpeke at det som skjer med disse våpnene - i Pakistan, i Irak, i India - også må være et spørsmål for svensk forsvarsindustri.

Til min skuffelse oppdaget jeg at Svensson ikke problematiserte eksporten av dødlige våpen i det hele tatt. Han var der som våpenindustriens forsvarer.

At han er trofast mot svensk våpenindustri fremgår også tydelig av en artikkel han publiserte i Dagens Industri i august,

der han skrev at "Et fleksibelt og moderne forsvar krever en forsvarsindustriell kompetanse i landet". At denne industri er viktig og må subventioneres av skattebetalerne - det var konklusjonen i hans artikkel. Dessuten mente han at en sterk forsvarsindustri gir vår sikkerhetspolitikk troverdighet.

Det meste av det krigsmateriell som produseres i Sverige i dag går til eksport. Man kan derfor ikke diskutere forsvarsindustrien uten å snakke om våpeneksporten. Ifølge Svenssons partikollega, riksdagsmedlem Mikael Oscarsson har vi et regelverk n.d.g. våpeneksporten som fungerer bra. Stemmer det virkelig? Styrker det Sveriges troverdighet som global aktør at vi forsyner diktaturet Saudi-Arabia med våpen? At både India og Pakistan, som har en uløst grensesstrid, er store kjøpere av svenske våpen-system? At USAs folkerettstridige invasjon av Irak gjennomførtes med hjelp av granater fra Karlskoga, kikkertsikter fra Malmø og stridsvogner fra Ørnskøldsvik? Jeg undres på hva disse fakta betyr for Alf Svensson. Kristent menneskesyn og solidaritet kan tolkes og uttrykkes på mange måter, men det kan vel ikke innebære at svenske arbeidstakere vurderes høyere enn medmenneskers rett til tryg-

ge liv?

Den Jesus jeg ser i evangeliene beretninger tar alltid de utsattes parti, selv om det koster. Han setter menneskers liv og helse foran loven. Kjærlighet og ikke-vold er hans ledestjerner, noe som gjør ham farlig sett ut fra maktens perspektiv. Han henrettes som en opprører.

Våpeneksporten gjør verden til et mer usikkert sted. Som en som inspireres av Jesus vil jeg gjøre noe med dette. I fjor var jeg med på å lansere ikke-voldskampanjen Avrusta. Ettersom bedrifter og toppolitikere i Sverige sammen driver en utvikling der enda flere våpen selges til enda flere land (60 land i 2008) kjenner vi et ansvar som medborgere for å gripe inn. Blant annet forsøker vi selv å ta oss frem til våpen som er på vei til å eksporteres for med enkle hammere å nedruste dem.

I høst uskadeliggjorde vi på denne måten fjorten granatgevær i Eskilstuna og deler til haubitzer hos Bofors i Karlskoga. I vårt fredsarbeide viser vi respekt for alle og tar personlig ansvar for våre handlinger. Ved aksjonene hadde vi med oss sjokoladepåse til de ansatte, for å understreke at vi ikke har noe mot dem som personer.

Selv om vi mener at vårt arbeide gjør

samfunnet og verden til et bedre sted holder ikke domstolene med oss - ennå. Det innebærer at vi dømmes til store bøter og fengsel for disse avrustningsaksjonene. I løpet av våren satt jeg selv innelåst i fire måneder. Det er naturligvis ikke morsomt, men kjennes likevel som en lav pris å betale. I andre land, som Pakistan og Saudi-Arabia, risikerer mennesker tortur om de arbeider for demokrati og menneskerettigheter.

Jesus vandret våpenløs og truet ingen. Han trodde på godhetens kraft, ikke på voldens. Hvilken relevans har han for hvordan vi ser på undertrykkelse og konflikter i dag? Kan han til og med ha noe viktig å si om svensk våpeneksport? Det er viktige spørsmål for alle oss som ser Jesus som et eksempel. Kanskje særskilt for Alf Svensson og andre politikere som forsvarer våpenindustrien til tross for at de sier de bygger på den kristne etikken.

ANNIKA SPALDE

Annika Spalde, 40, er diakon i Svenska kyrkan, og en av initiativtakerne til ikke-voldskampanjen Avrusta. Hun har sittet fengslet for sine aksjoner mot våpenfabrikker og er nå aktuell med boken "Ett annat rike: en ickevåldsteologi".

Vår verd er ein kyrkjegard

Av Armand Edgar Nyhus.

Vår verd er ein kyrkjegard for unge menn
som stupte i ein krig
for Mammon,
og Hitler er framleis der i ei tid der rasismen rår.
Dei ropte heil
og mana styggen fram
og såg ei verd i brann,
dei spreidde frykt
der dei gjekk omkring.
Vi er ein blomehage
i mange fargar
som kan bli tråkka ned
av menneskje med falske ideal.
Vår innste draum
er ei jord
der vi lever i fred
med kvarandre.

Men skal det atter skje at pansrar og kanonar ruller i landet vårt?
At menneskje med forgjorte tankar
brenner ned heimen vår
og øyder fedrane sin arv til oss. Skal vi enno ein gong
sjå alt lagt i grus
før verda vender auga opp mot skallehaugen
og tar han ned av krossen
og lærer av meisteren sitt ord: Vi skal elske vår neste
og gjera vel vår gjerning, det var psykologen Jesus sitt
bod til oss, den mentale frelsar som kan lækje alle sinn
og vende ondskap og mørke om til ljøs og fridom.

GAZA - VERDENS STØRSTE FENGSEL?

En israelsk animatør, Yoni Goodman, har laget en kortfilm om blokaden av Gaza. Denne Oscar-nominerte animatøren kommer med knallhard kritikk av den israelske regjeringens langvarige blokaden av den hermetisk lukkede Gazastripen.

Denne filmen ligger ute på Youtube men kan nås direkte via nettstedet til filmen <http://www.closedzone.com>. Det er en sterk film som viser den umulige situasjonen palestinerne er kommet i.

Yoni Goodman har også ansvaret for animasjonene i den Oscar-nominerte filmen "Vals med Bashir" og jobbet sammen med regissør Ari Folman.

DOJ

«Lure gener» – og lettlurte professorer

av Svein Otto Hauffen

Synden synes å være lik en oppblåsbar elefant, som visse religiøse ynder å blåse sine mygg opp til.

Overtroen på syndens overmakt, var de religiøst berusedes salighet og deres kollektive hodepute, i "den allemanns flatseng dei hev gjordt kristendommen til" (A.Garborg)

Nu er nevnte stort sett avløst av overtroen på geneses overmakt (for noen, nærmest allmakt).

Tidens avguder er dens vitenskapsmenn. Og genetikken deres religion.

For tiden er geneforskerne, de genetroendes yppersteprester. Det er deres postulat man helst valfarter til.

Overmakt og avmakt

Ved overtroen på geneses overmakt, fremmes troen på menneskelig avmakt, - og mistro istedenfor sunn selvtilitt.

Genene fungerer nu som før - uavhengig av vår tro eller viten om dem. Med den forskjell, at mens vi før, uvitende lot oss "bestemme" biologisk av dem, - kan vi vitende bestemme oss logisk til å bli overbiologisk selvbestemt, i forhold til dem.

Kunnskapen om deres begrensede makt, kan og bør anspore oss etisk enn mere, til menneskeverdig realisering av vårt indre frihetspotensial - i forhold til oss selv, og vår lavere naturs maktdominans. Det ytre empiriske menneske bestemmes av gener. Vårt (halvforløste) "indre menneske" (Paulus) kan vinne ekte selvbestemmelse ved å utvikle distanserende indre frihet og personlig selvstendighet i forhold til gener og all deres vesen.

Forenkling - eller overforenkling ?

Blant høydepunktene i Gudmund Hernes gode bidrag i Morgenbladet, er utvil-

somt hans portrettomtale av Inge Lønning, i forbindelse med 70-års jubileet. Det mangler ikke på nevneverdige bidrag, selv om fornøyelsen ikke alltid er udelte. Her siktes spesielt til "Kjødet og opptuktelsen". (Morgenbladet nr.29) Det er menneskelig i feile. Professorer er også mennesker. I hvert fall iblant.

(Men hva skjer, var man feilinterpreter og feilidentifiserer - og mistanke-løst forveksler det indre, høyere menneskelige - med "det menneskelig, altformenneskelige"? (Fr.Nietzsche).

Å skrive kort og oversiktlig er prisverdig. Forenklingens kunst kan iblant også være fordelaktig - dersom man skjerper blikket for det vesentlige- og unngår fall i banalitetens, eller snusfornuftens grøft. For det er ingen kunst.

"Sæd-slyngere"

Hvilken grøft synes mest nærliggende å tenke på når vi leser for eks.følgende fantasiløse postulat: "Et menneske er bare et hylster gamle gener bruker for å bli spredt til nye generasjoner".? - Her er vi underveis fra Moseloven til "Geneloven". Hvor første bud nok blir: "Du skal slynge din sæd vidt omkring!" - Ja, var det bare så enkelt som "hylster-postulatet" tilsier, da ville vel hylsteret ha nok med å gå helt opp i spredningsaktiviteten. Og i hvert fall neppe ha behov for eller mulighet til å befatte seg med distraherende tanker om genets eksistens og virkemåter. Førstnevnte er radikal-reduksjonistisk "bare-tenkning", hvor alt høyere reduseres henimot forsvinningspunktet.

Men allerede i neste setning "motbeviser" Hernes (ubevisst) sitt eget postulat ved å kunne tilføye følgende fantasi-fornøyelige formuleringer: "Da bør genene ikke seg menn som med Hans Fredrik Dahls uforlignelige uttrykk "slynger sin sæd" vidt omkring til mange kvinner og

får mange avkom". Man kan saktens håpe at Hernes særmelding når frem til rette vedkommende i det genetiske mangfold. Og at det glade budskap vinner gehør. Tegn tyder på at det allerede er genetisk foregrepet, i en progressiv formeringsprosess, hvor også de sædslyngende oppfyller både egne og andres ønsker, til alles tilfredsstillelse. Over alle grenser og landegrenser. Ifølge dagens melding, er befolkningstilveksten i rivende utvikling. Snart 7 milliarder mennesker som forventes å formere seg til det flerdobbelte, om relativt kort tid..

Den lille forskjellen..

I mellomtiden rekker vi å kaste et blikk på Hernes-fortsettelse:

"Forskjellen mellom kvinnelig og mannlig kjønnsdrift er det lureste på genene har funnet på". Ja, disse lure genene kan nok finne på mye lurt. Bl.a. å frembringe filosofen Arthur Schopenhauer, som gjerne dvelte vellystig ved følgende bon mot: "Den av kjønnsdriften omtåket mannshjerne". Kan denne påvisning være en hel- eller delforklaring til Hernes' reservasjonsløse postulat om 1) den angivelige forskjellen mellom kvinnelig og mannlig kjønnsdrift, og 2) at denne forskjellen "er det lureste genene har funnet på". - Kjønnsforskjellen mellom kvinne og mann, tilsier ingen driftsforskjell mellom dem. (Selv ved samme elektriske kraft, kan ulike apparater samvirke i forskjellige relasjoner til hverandre.)

En annen tydning

Når så vidt forskjellige kjønnsorganer, med tilsvarende funksjonsmåter og utfoldelsesmuligheter samtidig er så viselig og gjennomført tilpasset til hverandres felles formål, da tyder det snarere på noe annet: At kjønnsdriften - som eksponent for "Der Wille zum Leben" (Scho-

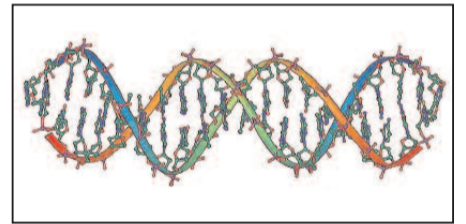
penhauer) er enhetlig - og ved geneses hjelp, manifesterer seg i kjød, via skjønnsomt tilpassete kjønnsorganer, m.m., til nyttig og behagelig fellesbruk og felles fryd. Hvorved den driftig kan leve seg hemningsløst ut av kjødets lyst. Via en enhetlig fellesplan som omfatter det hele. Fra den overordnede og overordnende kreative instans, i og bak det hele.

Sex bak alt ?

Ifølge Sigmund Freud står det sex bak alt. Forståelig at han satte punktum der. Mindre forståelig at ingen synes å ha stilt følgende viktige spørsmål: (Men) "Hva står bak sexen?" - Det synes heller ikke å være noen som har stilt følgende spørsmål: "Hvem/hva står bak genene?" - Og hvem har "konstruert", "instruert" og programmert "de lure" genene? Eller tror virkelig noen at de har konstruert og programmert seg selv? -

Genene kan betraktes som viktige funksjonelle "organer" for det organisk hele. Fra helhetens synspunkt kan de, stort sett, sees som fragmentarisk delaspeskt av et flerdimensjonalt, holistisk menneskebilde. Hvem er den overordnede og overordnende, allvise, høyere kreative, instans "bak" gener og all genetisk virksomhet?

Hernes er ikke den første som synes å ha "glemt" skaperverkets og de organiske byggverkets og kunstverkets "Arki-tekt". I motsetning til Albert Einstein, som sa rett ut: "Jeg tror på en personlig Gud".

DET ORGANISERTE BARABAS

Utdrag av Livsløgnen i faresonen

Av Bertram Dybwad Brochmann.

Innsendt av Armand Edgar Nyhus.

Men dette at Kristus ble korsfestet skulle liksom "forstørres". Der trengtes en mørk bakgrunn for å få frem at selv en røver og en morder var å foretrekke fremfor et menneske som gikk løs på selve systemet, på templet og angrep forestillingen om at Gud bodde i templer av stein og tre, og som endog lot til å tvile på om det var helt i orden dette med keiser og skattesystem, organisasjon, soldater og maktmidler, onde mennesker o.s.v.

For at det siden ingen tvil skulle oppstå om at det her dreiet seg om to helt forskjellige slags systemer (et organisk kontra et mekanisk), som begge utgjorde manifestasjoner av to motsatte livssyn, to forskjellige slags "tro" eller livsholdning, så måtte en røver og morder frem på scenen og demonstrativt bli foretrukket fremfor Kristus. Endelig skulle han dessuten få med seg to andre røvere til korsfestelsen.

Med det fikk myndighetene bedre understreket hvor samfunnsfarlig (= "systemfarlig") Kristus egentlig var både for Kaifas, Herodes og Pilatus. Kristus hadde selv med sin opptreden provosert og aktivert dem alle tre og

derfor måtte selv en privat røver og morder bli foretrukket fremfor ham.

I snart 2000 år har den organiserte Barabas (= det organiserte mord og gjensidige tyveri) blitt foretrukket inntil verden i dag endelig så smått er begynt (gjennom sjeleutgranskningen) å begripe hele Kristi mentale frelsesverk. Men nettopp ved å "slippe Barabas løs" og altså begunstige både mord og tyveri fremfor ødeleggelsen av autoritetstroen, oppnådde myndighetene å stille seg selv i det rette perspektiv. Ved å gjøre Kristus til den aller verste av alle forbrytertyper, kom de ubevisst, men bare til en viss tid (jfr. Gal.4,2) til å karakterisere og plassere seg selv som de som egentlig holdt et volds-, mord- og røversystem oppe under skinn og navn av moral og rettferdighet. Jfr. Luk.22,25. "Når dere menneskebarn", vil Frelseren ha sagt, engang blir voksne nok til å se at det er det organiserte mord, det organiserte maktmisbruk og urett, som står som kulturmønster på samfunnets topp, og som det har vært sett opp til og som har hatt gyldighet som både moral og kristendom, orden og Høyesterett, da nærmer også tiden seg for samfunnets gjenfødelse, som profeten har vitnet om, da blir det uro og fødselsmerter. Da bør dere søke høyere opp i bevisstheten og "fly til fjells!" Stakkars de

som da er fruktsommelig med det nye samfunnsbarn inne i seg og skal gi det næring. Disse får en svær påkjenning.

"Når dere da ser ødeleggelsens vederstyggelighet, som profeten Daniel har talt om, stå på hellig grunn - den som leser det, han se til å skjønne det! - Da må de som er i Judea, fly til fjells, og den som er på taket, ikke stige ned for å hente noet fra sitt hus, og den som er ute på marken, ikke vende tilbake for å hente sin kappe.

Ve de fruktsommelige og dem som gir die, i de sager!" Matt. 24, 15-19.

Når dette skjer, må du ikke frykte for tap av stilling og inntekter. Da må du ikke se deg tilbake og jamre over tall som gar tapt. Da må du komme deg oppover på et høyere plan, om du ikke vil risikere å miste deg selv for det skinnvirkeliges skyld.

Når f.eks. Moses gikk opp på berget for å tale med Gud, var det barnets uttrykk eller bildespråk for at Gud Herren oppholdt seg i høydene - "høyt der oppe", som barnet sier det.

”Hvis lyset i dere er mørke, hvor stort blir da mørket?”

Utdrag fra Livsløgnen i faresonen

Av Bertram Dybwad Brochmann.

Innsendt av Armand Edgar Nyhus.

Hvordan kan våre empirikere lese menneskehetens historie uten en gang å erfare at alle skandaler og all kulturfiasko alltid berodde på autorisert misforståelse? Hvilken rolle spiller privatfolks galskap i historien sammenlignet med den legaliserte og autoriserte?

Ingen av den gamle pavekirkes diplomater som skulle besverge selve virkeligheten, kan virke så komisk på meg som min samtids diplomater, som med brystet fullt av utmerkelser, særlig utmerker seg ved sin aldeles utrolige store uvitenhet om det egentlige og virkelige. Disse diplomater kan da umulig tenkes å være helt uvitende om at de lyver, leker og spiller komedie med seg selv og hverandre? Hva tror du? Utgjorde da ikke krigen i seg selv en mektig beskatning av det menneskelige matfat? Av vår levende arbeidskraft? Og hva betyr da såkalt "kontroll" og "Vitenskap" annet enn veldig tilleggsbeskatning?

"Er lyset i dem mørke", sa frelseren,

"hvor stort blir da mørket". — Cartesius ville vel snu seg i graven om han hadde sett vitenskapen og Staten overta Peterkirkens og protestantenes rolle, fordi Kaifas — Peter var og ble den samme.

Kan man beskatte tap og utgifter som gir seg tilkjenne som livsfordyrelse,

som om det virkelig var inntekter? Kan man på ære og samvittighet erklære dyrtid for fortjeneste og de offentlige gjeldspapirer for å være skattbar formue? Hvem trenger kontroll, tror du, bønder som produserer maten, eller vitenskapen som lager problemer? Statsmenn som forveksler tap med fortjeneste og gjeld og underskudd med formue og voksende rikdommer? Og som kaller djevelens angrepsverktøy på menneskehetens for "forsvar" og økende skatter for "alderstrygd" og "livsforsikring".

Enhver Peter må vel til sist gråte over sin egen upålitelighet?

Legg merke til at våre styresmenn og vitenskapsmenn rolig finner seg i at vi kaller dem "onde" og "egoistiske". Slikt har de lært hos den presten som konfirmererte dem, eller i dagspressen og på skolen eller i bedehuset. De finner seg rolig i å bli karikert som tyver, røvere, bara-

basser og judaser. Slikt generer dem ikke. Men hvis du vil hevde som Jesus at de er barn som leker med bilder og symboler og som lever for det uvirkelige, uærlige, usanne, fordi de selv ikke vet hva de gjør, da reagerer de straks. Petermentaliteten er klippefast i sin ideologi og selvfølelse.

Ville Malthus ikke høre og ta i mot belæring, så griper Peter straks sitt sverd og hugger Malthus øre av: Kriteriet for all hellig overbevisning var og er alltid dette at man ikke tåler angrep på sin overbevisning. Da farer man opp. Da griper vi til vold. Da føler vi oss støtt og såret. Er ikke McCarty nettopp monstret på amerikansk Kaifas-Peter? (McCarty satte i gang en ren forfølgelse av kommunister i USA i 1950-årene, red.anm.)

Det er den falske selvfølelse som er den mest klippefaste i vår natur. Vår samtid tåler hva som helst. Men kritiserer ikke vitenskapen og folkets tillit til Staten, pengene; Flertallet. Intet avguderri tåler kritikk.

Da opplever vi straks både Peter og Kaifas, både Herodes og Pilatus. Da kommer de og tar oss etter den kjente oppskrift nedenfor.

Jeg nevnte foran at det var en viss likhet mellom Kaifas og Peter. Begge var nidkjære i sin overbevisning. Begge vil le gripe til sverd.

Men glem ikke, kjære venn, å legge merke til den store og skjebnebestemmende forskjell. Peter erkjenner sannheten om seg selv. Han hørte hanegalet, kom sin mentale Frelasers ord i hu og gikk utenfor og gråt bitterlig. Men Kaifas hører inter hanegal. Han har et stort ansvar og en stor posisjon å forsvare. Jeg forstår så godt hans mandige tale og logikk i Joh.11, 47-53.

"Yppersteprestene og fariseerne kalte da rådet sammen til møte og sa: Hva skal vi gjøre?"

For dette menneske gjør mange tegn. Lar vi ham holde ved således, da vil alle tro på ham, og romerne vil komme og ta både vårt sted og vårt folk. Men en av dem, Kaifas, som var yppersteprest det år, sa til dem: Dere forstår ingenting, heller ikke tenker dere på at det er til gagn for dere at ett menneske dør for folket og ikke hele folket går til grunne".

SAMFUNNSLIV 1999:

Er den tekniske utviklingen i ferd med å bli et mål i seg selv?

Forskningsdagene er nylig blitt avvirket i Bergen by. I den anledning holdt bl.a. Ragnar Fjelland fra Senter for vitenskapsteori et utmerket foredrag som manet til bevissthet omkring følgende spørsmål: Er den tekniske utviklingen i ferd med å bli et mål i seg selv? Fjelland problematiserte spørsmålet. Han viste til den «robotaktige», materielle utviklingen, til Descartes som la fundamentet for nåtidens dominerende tenkemåte bak den teknologiske utviklingen, til at teknologien lett forringer hukommelsen i den forstand at mennesket lærer å stole mer på ytre forhold enn på egne vurderinger... Fjelland mente

videre at frihet er uforenelig med den moderne teknologien, da det er blitt slik at maskiner idag «bestemmer» mer over menneskene, enn menneskene gjør over maskinene... Det eksisterer dessuten et lemfeldig forhold til den teknologiske utviklingen, sa Fjelland.

Fjelland gikk innom filosofiens historie og viste til at en gang var filosofien opptatt av de evige spørsmål og verdier. Siden gikk filosofien sin egen vei via det nyttige til filosofi for den filosofiske historiens egen del. Kanskje Fjelland mente at noe var tapt på veien? Tapt i den forstand at filosofene ikke

lenger knyttet verdispørsmålet til den teknologiske utviklingen? Jeg tror faktisk at det var noe av essensen i det han forsøkte å si ved å sette temaet på dagsorden!!!

Jeg kastet meg i debatten og viste til både Matti Bergstrøm og den alternative vitenskapen Gregory Bateson som begge etterlyser en alternativ tenkemåte. Den rene forstandstknningen duger ikke, sa Bateson. Bergstrøm sier det samme på en annen måte. Han mener at vi må spørre om vi har bruk for all denne teknologien, om den egentlig tjener mennesket. Hensikt og mening med det som skjer er vi idag nødt til å ta stilling til, for å få

kontroll med utviklingen. Mine ord ble godt mottatt, og Fjelland gav uttrykk for at det tross alt eksisterer krefter som er opptatt av disse spørsmålene. Tross alt var det derfor håp opp i alt det skremmende som skjer i teknologiens «vidunderlige verden». Den lille foredragssalen var fullsatt av interesserte personer som lyttet lydhørt til det som ble sagt. Så interessen var stor for det brennaktuelle spørsmålet.

Astrid Strømme

Himmel og helvete, Josefina og Dante

Det var under krigen Josefina slapp opp for tobakk til pipa si. Ho fekk tak i eit glas med flytande nikotin. Dette sette ho til-livs, men fall om på bakken som død. Dei to ugifte sønene hennar sprang etter lækjar: – Mamma var død.

I mellomtida fann husmora på garden der splintefølget heldt til, eit godt råd å bruke for å få Josefina vaken att. Ho tok ei bøtte med kaldt vatn og helte over hovudet på den «døde». Dermed vakna Josefina. Sønene som hadde sprunge etter dokter, kom styrtande til, akkurat då Josefina slo opp augo att og spurde: «Mamma, mamma, kvar har du vore?»

«Jeg har vært i den syvende himmel», sa Josefina.

Ja, slik tenkte ptolemearane i Aleksandria at himmelen var, ein stad over skyene inndelt i sju lag.

Men alvorleg tala. Tenkjer folk flest enno i dag på himmelen som ein sæl stad? Er ikkje slik tru ein leivning frå heidningealderen? Bibelen bør ikkje berre lesast, men også tol-

kast som det allegoriske skrift den er. Dermed blir det lett å oppfatte himmelen som ein biletleig tilstand mellom menneske her og no. Bibelen er boka til å vegleie menneska, til å finne rette vegen fram til det rette endemålet, ikkje ei bok for trollskap og fantasiar.

Diktaren Dante skreiv bok om helvete. Boka heiter Divina Comedia. Helvete skulle danne kontrasten for himmelen. Der var også sju etasjar, men under jorda. Heitast var det i nederste etasjen og vondt fekk dei det dei som hadde hamna her.

Både Josefina og Dante hadde ville fantasiar om noko som menneska bør overlata til Guds skaparmakt å vite noko om –.

Kristus kom for å stifte fred og for å utvide demokratiet til eit åndsstyrt samfunn. Det vart kalla teokratiet. Gjennom dette styresettet blir både dei private såvel som dei kollektive avgudane avslørte og fjerna.

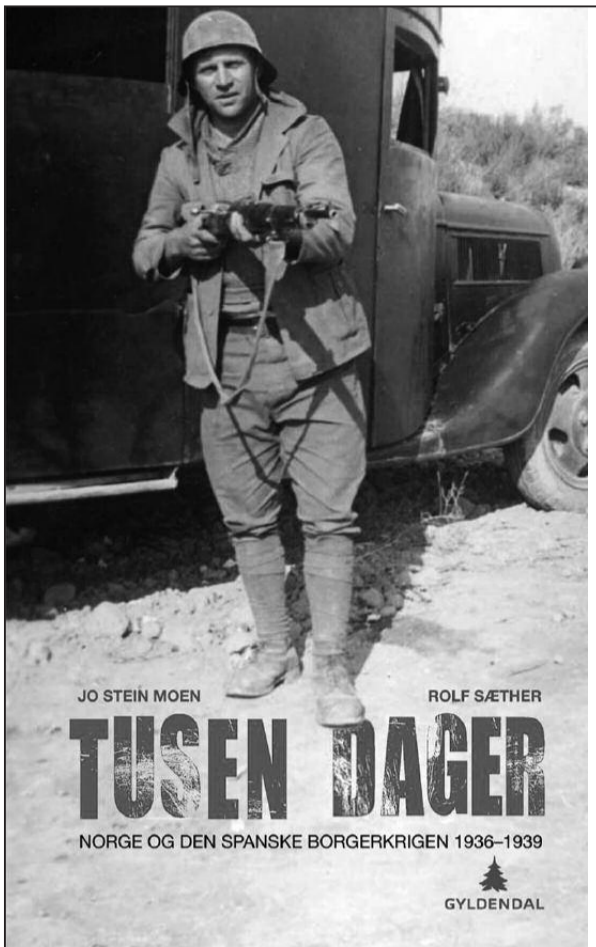
Vi nærmar oss år 2000. Måtte avgudsånda og alle rike på jord som bygg på denne ånda, snart vere soge. Eit rysta og stoppa mål har alle land fått opp i fanget i dag! Straks dei lærer å utnytte den nye rikdommen som er gitt, ikkje minst takka vere Kristusimpulsen, kunne kanskje også impulsgevareren kome att til jorda. I dag ville han likevel truleg blitt korsfesta på nytt. Vaktmennene sin mentalitet, slik Barrabas hadde det, er i beste velgåande verda over, ja diverre enno –.

Anders Ryste

PS

Prestesonen Dybwad Brochmann gav ut ei bok som han kalla «Kunsten å lese bibelen». Den boka burde vere å finne i alle norske skular.

DS

De to forfatterne møttes første gang sommeren 2000 i Redernes Hus i Rådhusgata i Oslo. Den daværende administrerende direktøren i Norges Rederiforbund, Rolf Sæther, hadde invitert til et møte om skipsfart og miljøutfordringer med politisk rådgiver Jo Stein Moen i Miljøverndepartementet. Etter møtet ble de sittende igjen i flere timer mens de diskuterte sin felles interesse, den spanske borgerkrigen. Senere møttes de gjentatte ganger og diskuterte borgerkrigen, borgerkrigs litteratur, reisemål og annet som etter hvert førte til bokprosjektet «Tusen dager».

Rolf Sæther og Jo Stein Moen undret seg begge over at det kun er skrevet to norske sakprosa-bøker om borgerkrigen siden 1945 (Ustvedt, 1975 og Myklebust/Årdal, 1982). De var enig om at det burde finnes noe mer tilgjengelig litteratur om det de anså som et sentralt emne i norsk historie.

I 2004, to år før 70-årsmarkeringen for utbruddet av den spanske borgerkrigen bestemte de seg for å gå i gang med et bokprosjekt, som skulle være ferdig til

17. juli 2006 – da det var 70 år siden krigen brøt ut. De begynte arbeidet med å systematisk samle inn stoff, gjennomføre bakgrunnssamtaler og intervjuer. Allerede i 2001 gjennomførte en av forfatterne et flere timer langt intervju med Haakon Lie, hjemme hos Lie på Ulvøya, der han fortalte om sin tid i Spania ved årsskiftet 1936/37.

Lie var blant de aller første norske som reiste til Spania under borgerkrigen. Hans oppdrag var av humanitær art, idet han reiste for å sikre at norske hjelpesendinger kom fram til Spania. Haakon Lie var den siste gjenlevende nordmann som var i Spania under borgerkrigen.

Forfatterne har reist gjennom store deler av landet, og oppsøkt sentrale slagmarker som Jarama, Brunete, Belchite og Ebro.

Arbeidet med å samle og systematisere stoff var langt mer omfattende og omstendelig enn de hadde trodd, og de var på langt nær ferdig med prosjektet sommeren 2006. På 70-årsdagen for borgerkrigens utbrudd befant de seg i New York City, der de møtte Moe Fishman – en av få gjenlevende amerikanske brigadister.

De møtte ham på Broadway – nærmere bestemt på kontoret til The Veterans of The Abraham Lincoln Brigade, og tilbrakte flere timer i den engasjerte Spania-kjemperens nærvær. Under lunsjen på en asiatisk restaurant (bildet nedenfor) fortalte Fishman om sin tid i Spania og hvordan han ble skutt i beinet ved Brunete i juli 1937. Han hadde fremdeles smerter i foten, 70 år senere. Møtet gjorde stort inntrykk på forfatterne. Det er snart ingen Spania-kjempere igjen i live, og mindre enn ett år etter at Sæther og Moen møtte Fishman, døde han.

Arbeidet med boka har brakt forfatterne til Spania flere ganger. De har reist gjennom store deler av landet, og oppsøkt sentrale slagmarker som Jarama, Brunete, Belchite og Ebro. Sæther og Moen har besøkt det tidligere svensk-norske sykehuset i Alcoy, som i dag huser en teknisk skole. De har også vært i general Francos meget spesielle og monumentale gravsted utenfor Madrid.

Gravsteinene og monumentene ved massegraven minner om at krigen fortsatt er et åpent sår i Spania.

Da de var i Teruel sommeren 2006, passerte de en ny-åpnet massegrav i utkanten av byen. Grava inneholdt omlag femten ofre for Franco, og ble oppdaget og åpnet i forbindelse med utvikling av et næringsområde. Det

gamle republikanske flagget vaiet over stedet, samt et monument med et sitat av den legendariske anarkistlederen Durruti, som falt ved Madrid under borgerkrigen. Gravsteinene og monumentene ved massegraven minner om at krigen fremdeles er et åpent sår i Spania.

I Brunete, som i dag er en rik, liten forstad til Madrid, oppdaget de til sin overraskelse flere Franco-monumenter. Såvel i rundkjøringer i byen, som på byens vakre torg, står fremdeles minnetavler og monumenter til minne om Francos “glorøse seier” i slaget ved Brunete sommeren 1937. Selv om det er vedtatt en lov om historisk minne i Spania, som sier at Franco-monumenter skal tas ned, er det mange steder slik at lokale myndigheter er motstandere av å viske vekk minnene på en slik måte. Brunete er et slik sted, men det er trolig kun et tidsspørsmål før minnene om Franco også forsvinner fra Brunete.

Boka kommer ut i 2009, nøyaktig 70 år etter at den spanske borgerkrigen sluttet.

Forfatterne har mottatt et stipend fra Institusjonen Fritt Ord.

«Tusen dager: Norge og den spanske borgerkrigen» kommer i salg medio oktober.

Boka inneholder blant annet følgende:

- Det politiske og diplomatiske spillet i Norge mens borgerkrigen pågikk
- Mediekampen
- LOs rolle og konflikten i arbeiderbevegelsen mellom regjeringen og Aps organisasjon, særlig knyttet til utenriksminister Koht og redaktøren i Arbeiderbladet, Martin Trammæl
- Næringslivets kampanje for anerkjennelse av Franco
- Den kontroversielle non-intervensjonspolitikken
- Norske frivillige på begge sider i Spania
- Den humanitære innsatsen
- Francos norske støttespillere
- Splittelsen blant republikkens norske venner, kampen mellom kommunistene og «trotskistene»
- En rekke hittil ukjente norske enkeltskjebner
- Spania-saken i Norge 1939-2009
- En oppdatert navneliste over de norske frivillige
- Flere spesialtegnede kart og upubliserte fotografier

Forlag: Pax
Utgitt: 2009-01-01
Innbinding: Innbundet
Sider: 368
Språk: Bokmål
EAN/ISBN 13: 9788253032405

Beskrivelse

Krigshistorien(tm) er forfatterens betegnelse på den norske myten om andre verdenskrig. Myten forteller om en fredselkende, liten nasjon og et brutalt og massivt overfall, om et tappert folk som holdt stand og heroisk kjempet imot gjennom fem lange år, og om en liten flokk nazister, svikere og profitører som fikk sin velfortjente straff da krigen var vunnet.

Forlagets omtale

Omtale fra Bokbasen

Krigshistorien(tm) er forfatterens betegnelse på den norske myten om andre verdenskrig. Myten forteller om en fredselkende, liten nasjon og et brutalt og massivt overfall, om et tappert folk som holdt stand og heroisk kjempet imot gjennom fem lange år, og om en liten flokk nazister, svikere og profitører som fikk sin velfortjente straff da krigen var vunnet. Den handler om godt og ondt, om hvitt og svart. Frode Fanebusts interesse for andre ver-

denskrig våkner da han arver sin farfars omfattende private arkiv, og begynner å grave i dette. Redaktør Toralv Fanebust var antinazisten og sannhetssøkeren som måtte i fengsel for å ha kommet på kant med de nye makthaverne etter frigjøringen i 1945. Med farfarens historie som inngang går Frode Fanebust løs på det vi trodde vi visste om krigen og rettsoppgjøret. Han forteller om hvordan makt blir rett, og om gråtonene og nyansene som har blitt glemt. Ikke minst nøster han opp den oppsiktsvekkende historien bak opprullingene av hjemmefrontens organisasjon XU, i det som Gestapo-sjef Siegfried Fehmer beskrev som sin mest vellykkede aksjon i Norge. Toralv Fanebust påviste hykleri og nazismitte blant maktens menn, men ble dømt og kneblet. Med Krigshistorien(tm) tar hans sønnesønn Frode Fanebust stafettspinnen videre. Levert av © DnBB AS

Omtale fra Forlagsentralen

I denne boka skriver forfatteren om sin farfar Toralv Fanebust, som var en av Norges sterkeste kritikere av landssvikoppgjøret. Forfatteren arvet farfarens private arkiv, og med dette som utgangspunkt stiller han her spørsmål rundt det han kaller den norske myten om andre verdenskrig. Har litteraturliste. © DnBB AS

SOM ET APROPOSTIL MODERNE DATASPILL OG MODERNE KRIGFØRING...

Selvbetjeningskrigen

Av Dag Ove Johansen

(fra Gyldendals antologi "Dragsug", 1977, også trykket i "Johansens Åpenbaring, Bondes Forlag 2004)

Tropenatten senker seg over de kjempende fra Trakoa-7. De flammende hjelmene danser som ildfluer gjennom mørket. Et selsomt skuespill der døden er eneste tilskuere. Det klirrer i metall. Halvkvalte stønn fra åpne munn. Jorden dirrer under de svartglinsende kroppene som hugger etter hverandre som slanger i et ormehull. Dø, usle kryp, synger sverdene og leter etter åpninger inn mot en ubeskyttet kropp. Hugg til, lag et snitt i den svarte huden, se livssaften pumpes ut og strømme utover de tørre markene.

Heltene fra Trakoa-7 uler sin monotone krigssang og marsjerer fra slagmarken. På sletten skriker de falnes blod mot himmelen. Forvridd, lemlestet og skjendet ligger byltene der, rester av levende mennesker, rester...

Bendor bøyd seg fremover og betraktet de stålglinsende stolbena under seg. Underlig å tenke på at de skulle bli slik i ett med ham. Men kirurgene hadde gjort en god jobb. De hadde festet hver eneste fiber i kroppen hans til de syntetiske fibrene i stolsetet slik at han og stolen ble én organisme. Nå kunne han rolig sitte foran panelet på spilleautomaten og ha full kontroll over det som skjedde med Brikken hans nede i det indre av Afrika et sted.

Han hadde ganske tidlig funnet sin soldat: en høy, kraftig bantuneger med strålende øyne, en riktig kjempe. Komisjon for Ytnytelse av Afrika gjennom Spilleautomater, KUAS, monterte instrumentkapselen i bantuens hjernebark slik at han kunne fjernstyre ham helt fra Skandinavia. Trykket han på de riktige knappene, ville bantuen seire overalt med sverdet i hånd. Han hadde hittil ikke tapt et eneste slag. Skjoldet bar dype merker etter harde hugg fra fiendens slagvåpen, men de nådde bare dit og ikke lenger. Alle måtte til slutt gi tapt for Soliat, bantuen fra slettene.

Bendor betraktet de andre karene i Spillesalen. Sandor satt ved computeren, Kendor ved døren. Andor ved bokskapet, Lendor den tause under den elektriske veggklokken og han selv, Bendor, ved matautomaten. De hadde samtlige en lydlig slave der nede i Afrika.

"Soliat vinker til deg!" ropte Sandor.

Den svarte kjempen løftet den kolossale høyrearmen og viftet med den.

"Takk, Soliat," sa Benor inn i mikrofonen.

Soliat tungeløse munn åpnet seg til en grimase som skulle være et smil.

"Uhmpf!" utbrøt han gjennom eteren.

"All right," sa Bendor. "Du fortsetter som før!"

Soliat nikket og fulgte de andre soldatene innover i jungelen og mot depotet.

Bendors skjerm ble mørk.

Airconditioning-anlegget sendte en frisk vind gjennom salen, og karene pustet dypt inn.

"Deilig, frisk luft," mumlet de. "Disse maskinene er vidunderlige!"

Og de husket ikke naturen utenfor. Det var så lenge siden...

"Jeg setter fem på Goliat i morgen," sa Lendor den tause.

Karene visste at han ikke ville si mer den dagen. Og Bendor slo til. Han satte fem imot for moro skyld. Ja, for det var moro en skulle ha. Han visste godt at Lendors Goliat var uslåelig, akkurat som deres egne bantuer.

Lendor sukket, og et smil kruste seg om munnen hans.

Karene dømte i vinden fra maskinene og gled inn i en drømmeløs søvn.

Klokken nærmet seg åtte om morgenen. Idet indre av Afrika et sted var det alt liv og røre. Det summet i kraner, det knitret i ovner, en ny dag med kamp på liv og død var i emning.

Soliat satt foran inngangsdøren til brakken og pusset sverdet. De kraftige fingrene lekte kjælent med den sylkvasse eggen. Ett eneste hugg kløyvde fienden fra isse til skritt.

Klokken åtte ringte det i hodet hans,

trollere soldatens psykiske og fysiske tilstand.

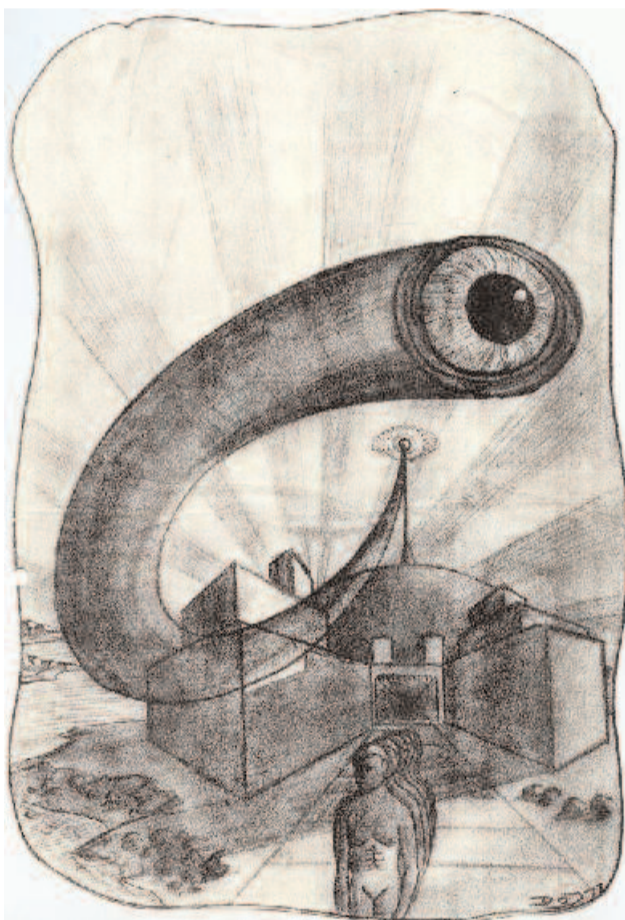
... klassifikasjon B-6 30599/889764... høyde 225 ... vekt 123 ... slagstyrke 101 ... marsjart 335...

Bendor leste hurtig gjennom de innkomne data og kunne med en gang fastslå at Soliat var i perfekt stand.

Han så på skjermen Soliats vuggende vandring gjennom jungelen. Av og til vendte han langsomt på hodet slik at Bendor fikk et fantastisk panorama av naturen der nede.

"Nydelig, praktfullt", mumlet han og skrudde på kontrastknappen og fargetonen. Den blå himmelen hadde ikke en eneste sky. Den var naken og uskyldig, lot solen skinne uhindret ned på mennene fra Trakoa-7.

Soliat stanset et øyeblikk og lot de andre passere. Bendors skjerm viste tett jungelgress. De gule, stive stråene nådde helt opp til linsen i Soliats hjelm. De gnisset mot glasset og laget en ulende lyd i Bendors høytaler.

og han slo øyeblikkelig på senderen, elers ville ringingen sprengte hjernen hans. Herre i Nord var klar til mottaking. Herren vokter ham og ønsket ham alt vel i kampen.

Han utstøtte et hyl som skulle være en ordre til de andre, samtidig med at han slo sverdstålet i skjoldkanten.

Den vesle gruppen fra Trakoa-7 satte seg i bevegelse mot fiendeland, ubarmhjertig ledet av stråler fra et land langt mot nord. Noen trykket på en knapp, og de måtte avgårde.

Bendor våknet med et rykk da klokken kimte og trykket automatisk på aksjonsknappen som skulle sette bantuens hjerne-klokke i gang.

"Våkn opp, karer!" ropte han u ti salen så det drønnet.

Alle mann var klare ved apparatene. Sjekkknappen ble trykket inn for å kon-

"Kom deg vekk fra gresset, for fa'en!" brølte Bendor og holdt seg for ørene. Soliat trådte lydlig ut av gresset og inn på stien igjen. "Hold deg på plass, din toms!"

Soliat nikket og tok ledelsen igjen.

Nå ble det veddet for alvor i Spillesalen. Alle veddet mot alle slik at ingen tapte. Det va fair og skapte ingen gnisinger. Man skulle jo leve sammen et helt liv og vel så det!

Klokken halv ti om morgenen sto bantuen ved enden av Dødsletten. På den andre siden kunne de se Kendernes gule hjelmpryd. Kenderne var kyborger og sloss meget godt. De hadde få sårbare punkter da metallplater beskyttet de indre organene. Men det som gjorde dem tapere i siste instans, var metalltretteten. De måtte ofte smøres og innstilles. Derfor kunne Trakoa-7-soldatene bare

gå inn blant de panikkslagne Kenderne og slå dem ned for fote.

De sto i solen og målte hverandre noen minutter. Stillheten lå som et truende slør over sletten og varslet død. Så, på et gitt tegn fra Herrene, styrtet hordene mot hverandre under fryktelige skrik. De tunge bantuen trampet i bakken så jorden ristet. Fra motsatt side kom Kenderne ilende med gnissende metalletter og hoggende slagvåpen. Sekunder senere styrtet kroppene inn i hverandre. Larmen fra sverd mot sverd, sverd mot skjold, var øredøvende. Dødsrallingen fra de falnes struper var som en hvisken i forhold.

På venstre flanke kjempet Soliat som besatt med et halvmenneske som hadde overfalt ham bakfra. Fra et dypt kutt i venstre arm rant blodet i strie strømmer og farget det gule gresset rødt.

Bantuen gapte uten at en lyd kom fra munnen hans. Tårene piplet frem fra øynenes dype kulde og gnistret i solen. Han kjempet for sitt liv og en anerkjennelse.

Sverdets dødssang forstummet da Kenderens slagkølle rammet Soliat i skulderen. På nytt gapte han, og et lydlost skrik av smerte jaget gjennom jungelen.

Kenderen løftet køllen til et avgjørende slag for nok en gang å slå den lange piggen av stål inn i den mørke huden på motstanderen. Et forundret gisp lød fra den forvridde munnen da slagkøllen og halve armen forlot Kenderen og seilte flere meter før den la seg til ro på den blodstenkte marken.

Soliats slørete blick falt på et glinsende sverd som hang over hodet hans. Boliat åpnet munnen og smilte.

"Fantastisk!" utbrød Bendor og klapet med hendene. "Så dere hvordan Kendor reddet min Soliat? Et glimrende trekk av deg, Kendor! Du er et geni! Din Boliat viser seg gang på gang å være gruppens reddende engel!"

Kendor smilte fra sin plass ved døren. "Det var sannelig på hengende håret, mann!"

Bendor slo av TV-apparatet og trakk pusten dypt inn. For en herlig kamp! Hjernen var helt overfylt med bilder av forvridde armer, avhugne hoder, lemleste lik, alt i en praktfull blanding av rødt og svart! En kunne nesten kjenne lukten av det hele! En kunne fråse i menneskelige lidelser! Det var en herlig følelse å ha fullstendig kontroll over maktene!

I urskogen slikker soldatene sine sår, sår som er påført dem av fremmede makter. Det er ingenting de kan gjøre. Det fordømte maskineriet i bakhodet har kontrollen over dem.

Soliat ligger utstrakt på operasjonsbordet og gisper etter luft. Legene drar blodige stålspisser ut av kjøttet og slenger dem i avfallskurven. Sytten sting etter er han igjen på bena. Han snøfter og drar seg som en hund ut av brakkesykehuset. Bakhodet sier at tiden er inne for litt søvn. I morgen er det atter en dag i Herrens lystspill.

Boliat klapper ham medfølelse på den skadde skulderen da han kommer ut, og ilende støt av smerte jager gjennom kroppen hans.

Borerigg i Lofoten av Rolf Groven.

Er det slik vi vil se turistmagneten i fremtiden?

BERTRAM D. BROCHMANN – den store sosial-reformatoren i Norge

Bertram Dybwad Brochmann (1881-1956) var prestesønn og utdannet gartner. Han reiste land og strand rundt og prekte om en ny samfunnslære. En lære som talte Staten og Kirken midt i mot.

For Brochmann var statsmakt, pengemakt og religion menneskehetens nye avguder. Disse molokene som han kaller dem, knebler friheten og folket. Brochmann bygger sin nye samfunnslære på en radikal forståelse av Kristus og evangeliene.

Brochmann innførte i sin samfunnslære begreper som "to slags fantasi" (den ukontrollerte og den kontrollerte) og "to slags virkelighet" (den objektive skapt av Gud og den relative skapt av mennesker). Gjennom 40 år utga han mer enn 40 bøker om sin nye samfunnslære. Det vakte stor oppsikt da han i sitt åpne brev til Adolf Hitler i 1937 gir uttrykk for at Hitlers undergang er viss, hvis han fortsetter å følge det makt- og voldsprinsipp han hadde slått inn på. Brochmann hadde dessuten også hjulpet den jødiske Helene Harand i hennes kamp mot Hitlers jødeforfølgelser, og han hadde holdt offentlig foredrag om dette i Wien. Brochmann var derfor uønsket i Berlin.

Så bryter 2. verdenskrig ut, og noen måneder senere står tyskerne etter et kappløp med engelskmennene som okkuperer Norge, mens Konge og Regjering rømmer til England med gullbeholdningen og lar folket i stikken. Om dette sier Brochmann sin hjertens mening i et radioforedrag i juli 1940 - mer enn en måned etter at krigstilstanden mellom Norge og Tyskland var opphørt ved den norske hærs kapitulasjon, og okkupasjonsstilstand var inntrådt. Han angriper også Englands kyniske holdning overfor Norge. Hensikten med Brochmanns radioforedrag var for det første å motarbeide Quisling, dernest å fremme Hitlers riktige økonomi-politikk mot plutokratiet. Dette for å komme på talefot med okkupasjonsmakten som han hadde tett inn på livet, og for med det å skjeme sine tilhengere i Norge. Han var den første politiker som tok Jesu budskap om å "elske sine fiender" og ikke bare gå én mil med dem, men to, alvorlig. For dette ble Brochmann etter krigens slutt tiltalt og dømt ved det "rettsoppgjør" som av den tilbakevendte Regjering ble iscenesatt overfor 99.000 nordmenn. Brochmann tok som de tusenvis av andre sin fengselsstraff som et utslag av den politiske forfølgelse han var utsatt for. Av ukjente årsaker ble han brått sluppet ut av arrest etter knapt 6 måneders soning.

I sin bok "Til mentalundersøkelse" (1947) beskriver han dette årelange marerittet som norske myndigheter utsatte ham for. "Rettsaken mot B.D.B." (1947) viser i sin fulle bredde hvor paradisk det hele var.

LOFOTEN SOM MERKEVARE

Vi har benyttet oss av Rolf Grovens bilder tidligere i avisen vår. Ett av dem hadde tittelen "Abrahams barn" og beskriver konflikten i Midtøsten. Hans malerier setter sterke følelser i sving. Enten liker man dem eller så liker man dem ikke. Groven tar klare standpunkter i kontroversielle debatter.

Lofoten er en merkevare med stor internasjonal appell. Det er sterke krefter i sving for å hente opp havets svarte gull i dette fiskerike området - et området med et langt annet og mer livskraftig gull enn det oljen representerer. Når oljebrønnene er tomme, fylles de ikke på nytt. Fisken, derimot, er en fornybar ressurs, som kommer igjen og igjen om vi forvalter de fiskerike områdene med fornuft.

Derfor er det viktig å beskytte disse sårbare områdene mot oljebaronene og deres sanseløse dans rundt gullkalven.

DOJ

SAMFUNNSLIV
trenger din støtte

Samfunnsliv

Ekspedisjon
6150 ØRSTA

Abonnement i hele Norden
Kr. 500,- pr år
kr. 250,- pr halvår

Annonsepris kr. 4,- pr mm
l. side kr. 4,50 pr mm

Abonnement kan tegnes
ved poststedene eller
direkte i ekspedisjonen

Sats og trykk:
Møre-Nytt, Ørsta